

"Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga."

(*cf. Evanghelie după Luca 19, 40*)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naționaliști creștini

- în duhul NAȚIONAL CREȘTIN al lui Corneliu Zelea-Codreanu -

Anul VI, Nr. 78, IANUARIE 2010

Apare DUPĂ data de 20 a lunii

2,5 lei

Director: NICADOR ZELEA-CODREANU

Redactor șef: Nicoleta Codrin

RELAȚII CU PUBLICUL:

ÎN FIECARE VINERI, ORELE 15-17, Str. Mărgăritarelor nr. 6, sect. 2, Buc.; tel.: (021) 2425471 sau 0745074493

e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com; site: www.zelea-codreanu.com

CUPRINS:

Actualitate Ce-ați pierdut din vedere
Zig-zag prin țară Galați, Brăila, Buzău
Atitudini Cel mai prost drog legal
Vaccin antigripă sau atentat (I)
Dictionar explicativ Termeni deformați
Spiritualitate Masonizarea Bisericii (V)

Carte legionară Pe drumul crucilor căzute-IX
Diverse Agresiunea statului (II)
Martirilor legionari
Correspondență Înscenările, arme eficace (IV)
Concurs, Poșta Redacției

LA MULȚI ANI!

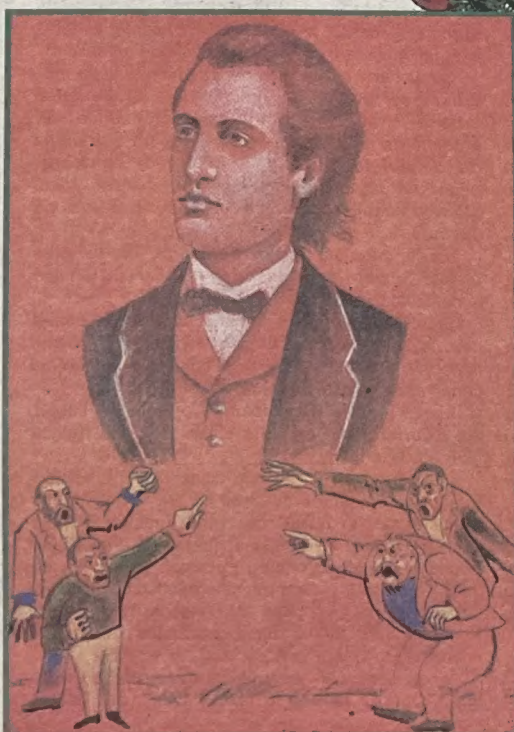
Editorial: MĂRTURIA LUI EMINESCU

Se împlinesc luna aceasta 160 de ani de la nașterea poetului nostru național. Poate vă așteptați să vă povestesc despre familia lui, despre viața lui foarte scurtă și, poate, despre poezia lui. **A intrat în conștiința neamului românesc, în memoria colectivă, în sufletul nostru, al tuturor, ca făuritor al versurilor fără asemănare, ca un cântăreț al frumuseții sau al durerilor noastre.** Așa l-am cunoscut cu toții și l-am învățat poeziile pe dinafară, am visat în adolescență în ritmul neasemuit al versurilor sale, am înțeles poate mai târziu profunzimea gândurilor și mesajul lui. **Și totuși el a fost mai mult decât atât, mult mai mult:** a fost un mare patriot, **un luptător pe care numai moartea l-a putut opri,** la vârsta începutului deplinei maturități, atunci când **a fost copleșit de puterile dușmane lui, dușmane națiunii române, dușmane creștinismului nostru milenar.** Nu vă spun noutăți; ele însă vor veni imediat și vor dezvălui lucruri absolut inedite.

Știm cu toții că a fost asasinat la 39 de ani, când devenise atât de incomod pentru iudaismul național și internațional, încât au socotit că asasinarea lui ar rămâne singura soluție. Vocea lui, rămasă românilor pentru eternitate, trebuia înăbușită. Era singura voce a timpului său, care denunța fără nici un fel de teamă tragedia poporului român copleșit de invazia iudaică.

Bineînțeles că nu îmi va scăpa ocazia

să amintesc faptul că, **49 de ani mai târziu,** când puterea forțelor iudaice ajunsese la punctul culminant al perioadei interbelice datorită politicii promovate de regele criminal Carol al II-lea, dominat și controlat de amanta israelită, este asasinat ritual **Corneliu Zelea-Codreanu, șeful Mișcării Legionare.**

Nu ne închipuim că este o relație între cifrele 39, vârsta la care a fost asasinat EMINESCU și aceeași vârstă la care a fost asasinat CORNELIU ZELEA-CODREANU. Relația dintre cei doi este lupta comună, evident în perioade de timp diferite, pentru salvarea identității naționale a românilor, pentru oprirea invaziei iudaice în România, pentru limitarea dezastrului politic, economic și social provocat de impactul cu mentalitatea și felul de viață al românilor.

Când am afirmat mai sus că era singura voce care denunța efectele dezastruoase ale invaziei iudaice, m-am referit, fără discuție, la poziția lui EMINESCU de ziarist, de pe care își ducea lupta, pentru că au mai fost și alți poeți, literați și oameni politici care sesizaseră situația României și în special a Moldovei, dar nu își puteau exprima crezul în același ritm și la fel de public precum un ziarist la un cotidian. **continuare în pag. 2**

Nicador Zelea-
Codreanu

Să trecem însă la noutățile propuse, legate de subiect. Poate nu este vorba de noutăți propriu-zise, în sensul strict al informației, cât despre deslușirea unor "gesturi" ale unor persoane implicate în problema "Opera politică" a lui Mihai Eminescu.

Încă din timpul perioadei comuniste, când în mod evident nu cunoșteam conținutul acesteia, mi-a atras atenția - și nu numai mie, desigur - vehemența cu care se implicase excelența sa, rabinul-șef Mozes Rosen, într-o furibundă campanie antieminesciană. Și, după cum voi fi aflat mai târziu, de vină nu era opera sa poetică - cu mici excepții, desigur, ci opera politică. Ca să fac o apreciere valabilă asupra valorii, a trebuit să fac cunoștință cu conținutul - care, oricum, pentru mine (și pentru noi) nu a fost o surpriză de nici un fel.

Totuși, ce dădea o valoare și mai mare era informația istorică pe care o folosea, tonul hotărât și documentarea exemplară bazată pe statistici ale timpului, nefolosite ca argumente de ceilalți naționaliști, marii naționaliști ai perioadei.

Ulterior a fost însă să descopăr că, pentru a împiedica editarea celor două volume de către Academia Română, excelența sa s-a folosit de toate prerogativele pe care le avea, începând cu accesul și autoritatea pe lângă Ceaușescu, continuând cu relațiile la nivel internațional și terminând cu... "MOARTEA EDITORILOR LUI EMINESCU" (titlul unui subcapitol din volumul II din "Ofensiva iudaismului asupra României", pag. 106, autor Cornel Dan Nicolae). Continuăm din aceeași sursă: inițial neprimind nici o confirmare concretă a opririi editării, în 1981 Mozes Rosen pleacă "precipitat" într-un turneu în SUA, Europa occidentală și Israel, "pentru aări autoritățile române care ar fi permis renașterea antisemitismului în România", cerând ajutorul cercurilor evreiești internaționale, luând legătura cu liderii B'nai B'rith, al Congresului Mondial Evreiesc și al "Joint International Committee", care promit să vină în România să ia legătura cu Ceaușescu.

În lipsa rabinului-șef din țară, apare și o broșură-manifest acuzatoare la adresa acestuia; se află mai târziu că această broșură fusese tipărită de prof. NICOLAE VASILESCU-CAPSALY care la puțin timp după aceea "moare".

Principalul oponent al rabinului-șef, POMPILIU MARCEA, profesor de literatură română la Universitățile din Paris, Bonn, Köln, Aachen și Dusseldorf, "avea să capete în timpul conversației publice cu rabinul o boală ciudată, fără diagnostic; tenul său avea o culoare stinsă, glasul îi era abia articulat, avea o incapacitate de a citi și o accentuată slăbiciune"... Consultat de un medic în secret, i se pune următorul diagnostic: "Simptomele și aspectele exterioare mă duc cu gândul la otrăvire cu mătăgună" (arhiva SRI, fond D, dosar 10966, vol. 2 F2).

"Cert este că, într-un timp scurt, prof. universitar POMPILIU MARCEA este găsit înecat într-un lac din preajma Bucureștiului; poetul "antisemit" ION LOTREANU a fost găsit spânzurat, iar unul dintre editorii operelor lui Eminescu, AL. OPREA, a fost găsit mort în baie, asfixiat" - încheie citatele.

Această escaladare a violenței, mergând până la asasinat, în mod cert nu este "opera" Securității române care, după cum se vede, monitorizează atent evoluția conflictului, făcând subiectul a cel puțin un dosar, amintit mai sus.

Faptul că se ajunge atât de departe cu represaliile, în mod evident executate de mână din afara granițelor țării, amplexarea măsurilor pe care le putem contabiliza abia la mult timp după '89, când avem tabloul complet și accesul lui Cornel Dan Nicolae la arhivele Securității, ne obligă să privim lucrurile din altă perspectivă, să încercăm să deslușim sensul ascuns al lucrurilor.

Întrebarea capitală care se impune este:

Ce a determinat pe excelența sa, rabinul-șef Mozes Rosen, să socotească pericolul apariției volumelor "Opera politică" a lui Eminescu atât de mare încât să declanșeze tot ansamblul de măsuri și represalii?

1) Bineînțeles și în mod absolut incontestabil, totul pleacă de la conținutul "Operei politice".

Desigur că Eminescu nu se rezuma la monitorizarea și divulgarea problemelor cauzate de invazia iudaică fără precedent în sec. al XIX-lea, aria preocupărilor lui acoperind toată politica internă și externă a României, cu precădere perioada de după Războiul de Independență de la 1877, cu marile probleme postbelice și, în special, urmările Tratatului de Pace de la Berlin din 1878 și articolul său inacceptabil, 44, care condiționează recunoașterea Regatului României de "împăimântenirea" în masă a celor cca. 500.000 de evrei, la o populație a României (Țara Românească și Moldova) ce depășea cu puțin 5.000.000 de suflete.

După un război atât de "costisitor" pentru micul stat românesc ce abia se înfiripase prin unirea Principatelor sub Cuza Vodă și nu demult venirea regelui Carol I, năvălirea a sute de mii de evrei pe teritoriul național, dar în special în Moldova, a reprezentat o lovitură absolut insuportabilă pentru amărâțul de popor român.

Dacă venea o populație de țărani, de constructori, de "productivi", impactul nu ar fi fost atât de dezastruos. A venit însă o populație de specialiști în intermediere de orice și oriunde; o populație de 10% într-o țarășoară eminentă agricolă, dar care pe deasupra practica o agricultură semiprimitivă și extensivă. În decursul ultimului secol, sarcina populației rurale, care depășea binișor 75%, devenise tot mai grea, și apariția unei noi populații neproductive, dar în special implicată în exploatarea la sânge a țaranului român prin arendășia practică de noi veniți și prin cărciumăritul în mediul rural, devine catastrofală.

Nu vrem să analizăm aici mijloacele prin care această populație migratoare reușește să acapareze în scurt timp pozițiile dominante în toate sferele de activitate. Putem însă afirma că metodele practicate nu aveau nici o legătură cu cinstea, cu convențiile sociale, cu respectarea legilor țării și, bineînțeles, erau contrare spiritului creștin propriu întregii populații românești.

Cu toate că, în articolele sale, Eminescu face și analiza mijloacelor prin care populația evreiască reușește această performanță în detrimentul poporului român, eu mă voi mulțumi să dau câteva din constatățile care au reușit, în pofida oricărei logici și a unui minim bun simț, să transforme populația evreiască exprimându-se prin reprezentanții săi, în dușmani de moarte ai lui Eminescu și, absolut evident și probat, ai poporului român. Culema impertinenței: de pe această poziție să ai pretenția să fii acceptat și eventual chiar îndrăgălit!

Eminescu constată starea de lucruri absolut inacceptabilă - citez:

"Se pretinde că, fiind evreii pretutindeni oprimați, această Alianță (n. n.: Alianța Israelită Internațională) are ca scop să-i scape de opresiune.

Să vedem ce grozav de oprimați sunt la noi. Comerț și capital în mâinile lor, proprietatea urbană în cea mai mare parte în mâinile lor, arenzile de moșii în Moldova idem, pe sub mână tot debitul tutunului și a băuturilor spirtoase, negoț de import-export - într-un cuvânt, toate arterele vieții economice care se bazează pe speculă.

În ce consistă grava opresiune de care se plâng? Și, dacă se plâng, de ce nu aleg alte terenuri decât România?..."

Ei sunt toldeaua o armă a străinilor în contra noastră. Legea zice că cine conspiră cu străinii împotriva instituțiilor țării și a poporului în mijlocul căruia trăiește, este un trădător.

Merită un trădător drepturi? Nu." - încheie citatul, din "Curierul de Iași" din 9 ian. 1877, la rubrica "Revista externă".

Înainte de a trece la alte citate din articolele lui Eminescu, voi face precizarea că am folosit "pentru știință și pentru suflet" cele două volume "Opera politică", editate în 1999 sub îngrijirea d-lor Bucur Popescu și Petru Demetru Popescu. (Am plăcerea de a fi cunoscut și de a menține relații cu distinsul și neobositul poet, scriitor și editorialist, dl. Bucur Popescu, un foarte bun cunoscător al operei eminesciene în totalitate.)

Începusem mai devreme să exemplific cu texte din "Opera politică", texte care au stârnit

dezaprobarea și mânia excelenței sale Mozes Rosen; dacă stau să mă gândesc, îi dau dreptate domniei sale: atunci când apar mărturii incontestabile, dezvăluind niște adevăruri pe care le credeai sau numai le vroiai uitate, la un temperament coleric te apucă furiile; problema este dacă te simți obligat să îți verși furia pe alții, și până unde se poate ea materializa.

Dar să revenim și la alte exemple.

Dar să revenim și la alte exemple. În primul articol de fond din ziarul "Timpul" din 19 iunie 1879, Eminescu constată (cităm):

"Dacă toți evreii - străini și pământenii - vor căpăta deplinătatea drepturilor civile, Moldova nu mai are de trăit decât zece ani, iar Țara Românească poate că treizeci. Se va începe atunci acea exploatare fără milă, atât de favorizată de legislația liberală, care s-a operat cu câteva decenii înainte în California între rasa spaniolă și cea anglo-saxonă și care s-a sfârșit cu exterminarea pe cale economică a rasei spaniole.

Domnia fanariților a fost o epocă de aur în comparație cu domnia evreilor, și să nu uitați nimeni că evreii, fiind clasă de mijloc, și legislația liberală fiind exclusiv în favoarea acestei clase, ei vor deveni stăpâni privilegiați și românul va deveni slugă la jidan" - încheie citatul.

Într-un alt articol scris în gazeta "Timpul" la 4 iulie 1879, sub titlul "Insolența gazetelor evreiești", scrie: "Orice s-ar zice, între noi și evreii este o deosebire de rasă, care nu ne permite nouă să avem cu dășii în împrejurări de o noare decât dispreț și numai dispreț. Noblesse oblige, oricât de nenorociți am fi prin împrejurări istorice... Suntem un popor ce a știut și va ști, oricând va fi nevoie, să-și plătească cu prisos datoria de sânge, suntem un neam de oameni lipit, prin tradiții, moravuri și limbă, de un petec de pământ..." - încheie citatul.

Aș putea să dau zeci sau sute de citate în care Eminescu face aprecieri asupra caracterului și comportamentului populației evreiești.

Mai vreau să fac o remarcă: departe de mine ideea de a prezenta articolele cele mai "incendiare" din activitatea publicistică a poetului, pentru simplul motiv că, oricând se ocupă de "problema evreiască", tonul este la fel de vehement, motivațiile lui fiind ștarea de maximă alarmă privind viitorul României și de maximă durere la prezentul de care se lovea în orice moment.

2) Având în vedere autoritatea morală a lui Eminescu, impactul asupra unei societăți românești prostiță de o propagandă iudaică antinațională și anticreștină, prin dezvăluirea unei istorii adevărate, a speriat pe cei care credeau că sunt lucruri care pot fi îngropate!

Eminescu nu face numai trecerea în revistă - sau, cu un termen mai actual, monitorizarea - a tot ce se întâmplă legat de subiect; nu: el explică, motivează, face logică, utilizează date concrete și statistice și, prin toate acestea, este foarte ușor de înțeles și convingător.

Pentru oricine citește opera politică a lui Eminescu este absolut limpede dezastrul provocat de invazia iudaică.

Aici nu se mai pune problema de înclinații, de preferințe, de educație politică.

Se pune problema doar de dreptul la supraviețuire al unui popor - și evreii ar trebui să fie primii care să înțeleagă acest lucru. Teoretic vorbind, tot comportamentul lor, atâta cât îl cunosc, nu îi recomandă la nici un fel de logică sau cavalierism.

Evreii trăiesc într-o lume a lor, care îi face să disprețuiască tot ce nu se circumscrie în ea. Etimologic, a disprețui înseamnă, în fond, a nu prețui - sau, într-o expresie autohtonă, a nu da doi bani pe tot ce nu le aparține. Acest dispreț conține mai multe gradajii, începând de la indiferență și mergând până la ură viscerală. Dacă vei atinge vreodată un subiect sau vei întreprinde vreo acțiune, oricât de îndreptățită, chiar frizând felul suprem instinctual sau conștient, supraviețuirea, singurul contraargument al acestei lumi evreiești va fi folosirea forței, desființarea socială și chiar fizică a adversarului.

Faptul că românii au vrut și vor să aibă o țară a lor nu are nimic comun cu mult trambitați plângere după Sion. Făurirea statului Israel este în mod evident o etapă din planurile iudaismului.

(continuare în pag. 7)

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE - ȘTIRI LUNA IANUARIE -

Conducerea organizației noastre a hotărât înființarea, începând de anul acesta, a **DOUĂ PREMII ANUALE PENTRU SÎMPATIZANȚI**: unul pentru servicii deosebite aduse Mișcării Legionare și altul pentru cea mai importantă contribuție la acoperirea necesităților financiare ale "cuvântului Legionar".

PENTRU ANUL 2009 PREMIUL constă din colecția ziarului nostru de la început și până acum: sept. 2003 – dec. 2009 (77 de numere), pe suport magnetic, și a fost acordat:

- **PĂRINTELUI MARIAN**, fiul camaradului SUSAI din TÂRGOVIȘTE, pentru slujbele minunate prilejuite de comemorarea-parastas din fiecare 29-30 noiembrie;

- **DOAMNEI SILVIA BOULESCU DIN GALAȚI** pentru contribuția financiară la tipărirea "cuvântului Legionar", cărora le mulțumim pentru ajutorul dat Mișcării Legionare.

La sfârșitul anului trecut procurorii germani începuseră cercetările penale împotriva episcopului britanic Richard Williamson, pentru „incitare la ură rasială”, după ce acesta a afirmat că „nici un evreu nu a fost ucis de camerele de gazare”.

Hodoronc-tronc: de unde știu procurorii că episcopul a spus-o cu „ură rasială” și nu cu dragoste?? L-au tras de valvele inimii și și-au băgat capul acolo, în camera ventriculară, unde au văzut o mare cantitate de ură depozitată?

Williamson nu a negat că evreii au fost omorâți de naziști, ci doar că nu au fost omorâți **prin gazare**. Dacă susții că evreii au fost gazați, atunci ești un mare „latino lover” de evrei, iar dacă spui că nu au fost gazați, dar au fost mitraliați, căsăpiți, înjunghiați, sugrumați etc., ești un rasist urât și rău?

Williamson a provocat controverse internaționale în ian. 2009, când, într-un interviu televizat, a afirmat că „nici un evreu nu a fost ucis de camerele de gazare”. „Acesta sunt minciuni, minciuni, minciuni”, a continuat prelatul.

Citind această declarație am avut senzații de aceeași intensitate cu cele pe care le-am avut atunci când Elie Wiesel a venit în România lui natală care l-a hrănit, și a șuierat printre dinți: „Ați ucis, ați ucis, ați ucis!” - senzații de aceeași intensitate dar - na bucluc! - în sens invers. E ca Legea lui Arhimede.

Williamson a mai afirmat că „între 200.000 și 300.000 de evrei au murit în lagărele de concentrare, dar nici unul în camerele de gazare”.

Cancelarul german Angela Merkel a intervenit direct în treburile interne ale Bisericii catolice, cerând Papei Benedict să nu permită negarea holocaustului și a cifrei oficiale de șase milioane de evrei uciși.

„Negarea holocaustului” este o himeră a d-nei Merkel deoarece Williamson nu negase holocaustul atâta timp cât a recunoscut că au murit „între 200.000 și 300.000 de evrei”. A spus episcopul textual că holocaustul nu a existat?

O fi și Merkel asta vreun pui de zmeu, să se bage ea, atea Germania, în treburile unei Biserici. „Să nu permită negarea... cifrei oficiale!” Unde e, tovarășă Merkel, libera exprimare, unde e dreptul la propria opinie, alta decât cea oficială, unde e dreptul la propria judecată, unde e dreptul la propria convingere și credință? **Oamenii au dreptul la libera exprimare doar atunci când „cad pe schemă” cu interesele voastre și cu ceea ce i-ați programat voi să spună, să creadă, să cunoască, altfel îi trimiteți la pușcărie? De ce bagi, tovarășă, pumnul în gura oamenilor, vrei să ne întoarcem iar la anii '50 din estul Europei?**

Foarte suspect este că tovarășă Merkel nu a fost curioasă să întrebe: „Vai, ce năzdrăvănie, dar pe ce vă bazați când spuneți asemenea monstruoziități, Eminentă? Aveți vreun document? Arătați-mi-l și mie!”

Hai să facem un exercițiu de logică și să presupunem că dl. Williamson a fost atins de demență, prin urmare bate câmpii și desigur nu are nici un document. **Dar, „prin absurd”, dacă ar avea o dubă de documente (zicem și noi o vorbă oarecare...), la ce i-ar folosi, dacă legea îi interzice să le arate din moment ce aceste**

documente neagă șabloanele scrise de tovarășii câștigători ai celui de-al doilea război mondial??

Creținismul paroxistic este că un anumit document nu mai poate fi arătat pentru că el contravine legii actuale!! Înțelegeți de ce nu l-a întrebat nimeni despre așa ceva, deși logica și bunul simț la asta te-ar fi îndemnat prima oară.

Ah, și desigur nu este nici o legătură între funcția de cancelar al Germaniei a tovarășei Merkel, cu faptul că are în vene sânge evreiesc. O banală coincidență, ca și cea din Franța, ca și cea din SUA, cea din România etc., etc. Da, da, bună dimineața, ați citit bine: România!!

Curtea Supremă din New Haven, Connecticut, a hotărât anul trecut că **pompierii albi din acest district le-a fost în mod nedrept refuzată promovarea, din cauze rasiale**.

„Hotărârea Curții Supreme a fost luată după ce **nici o persoană nu a fost promovată în funcția de locotenent sau căpitan, pentru că nici un candidat de culoare nu a trecut examenul necesar înaintării în grad**”, ne informează Washington Post. (!)

„Doar teama de litigii nu poate justifica părtinirea de către angajator a unor persoane pe motive de rasă, în detrimentul celor care au trecut examenele și s-au calificat pentru promovare”, a declarat judecătorul Anthony Kennedy.

Autoritățile locale din New Haven au susținut, în apărarea lor, că au luat această decizie spre a evita un proces din partea minorităților.

Amintim cum criminalul negru O. J. Simpson, dovedit a-și fi omorât nevasta albă și amantul acesteia, a fost achitat pentru că „poliția a umblat neadecvat cu probele crimei” și mai ales, pentru a evita protestele negrilor care îl adulau pe jucătorul de fotbal de culoare. Nu au condamnat un criminal dovedit pentru a evita protestele minorităților negri! **American nightmare** (în traducere: coșmarul american)! **Vă dați seama sub ce teroare trăiesc majoritarii din America?**

Atragem atenția asupra faptului că locurile de pompieri au fost special rezervate pentru negri, principiul fiind, probabil: „ori îi promovăm pe negri că sunt mai ușor de întors cu cheia, ori nu promovăm pe nimeni!”

Dar nici un negru nu a trecut testele (ci doar doi hispanici). Nu vom folosi termenul „corect politic” de „afro-american”, deoarece am mai explicat în

numerele trecute ale ziarului că este un termen la fel de idiot ca și cel de „antisemit”: un congolez venit de o săptămână în America, care a primit imediat permis de muncă, nu va deveni „afro-american” peste noapte, el neavând cetățenie americană, rămâne tot congolez – sau, mai general, negru.

La o emisiune de prost gust din România, membrilor unei echipe concurente formată din negri împământeniți în țara noastră, li se spunea „afro-americani” în loc de negri. Dumnezeuule mare: vă dați seama că un negru din România este numit corect politic „afro-american”, deși el trăiește în țara noastră și nu are nici o treabă cu America, pe care poate nu a văzut-o nici măcar în poze?! **Ne spun tovarășii de la Bruxelles cum să vorbim corect, că noi nu suntem în stare să ne găsim cuvintele!**

Într-o altă emisiune, intitulată „Te pui cu blondele?”, țiganul Mădălin Ionescu îi spunea unei negrese, de mai multe ori, „ciorică”. Evident că dacă nu era minoritar și ar fi fost un biet român neaoș, acuzele de rasism ar fi curs în valuri.

Evident că dacă sintagma de „țigancă împuțită” nu ar fi fost zămisliată de președintele țării ales de iluminați, acel altcineva ar fi fost în proces și acuzat de rasism demult.

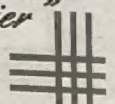
Evident că dacă termenul de „negroțel” („nigger”) este rostit de un negru, avem de-a face cu o glumă frumoasă, iar dacă este rostit de un alb, atunci avem de-a face cu o problemă de „ură rasială”.

Evident că dacă un țigan se adresează confratelui său cu apelativul de „țigan”, nu interesează pe nimeni, dar, dacă un român nu va folosi „meștesugul de tâmpenie” numit „rom”, atunci, desigur, avem de-a face cu o formă de intoleranță atroce.

Evident că **negrul este „afro-american”, țiganul este „rom”, oricine vorbește despre evrei altfel decât la superlativ este „antisemit”, handicapatul este „persoană cu dizabilități”, ateul este „liber cugetător”, rasismul și discriminarea negrilor asupra albilor reprezintă „discriminare pozitivă”, bolnavii și perversii sexuali sunt „alte orientări sexuale”, adevărul este „incitare la ură”, neacceptarea majorităților autohtoni de a se supune minorităților alogeni se numește „intoleranță și xenofobie”, „doar albi sunt rasiști”, „toți germanii sunt naziști”, „toți arabii sunt teroriști”, lesbienele sunt „feministe”, toți evreii sunt „supraviețuitori”, sioniștii albi sunt „aleșii lui Dumnezeu”, demonstrații antiglobalizare și libertate sunt „anarhiști”, sotul și soția sunt „partener” și „parteneră”, iar Hristos este... „conștiința de sine”!**

Evident că se înlocuiesc termenii din dicționar fără nici o jenă, pentru a justifica politica Noii Ordini Mondiale ce se implementează acum (ultima năzbătie este redefinirea termenului de „pandemie”). Noi credem că abia în acest caz avem de-a face cu „ură de rasă”, cu **discriminare** făcând din partea unor indivizi care au înțeles repede că trebuie să bage capul în pământ și să execute numerele de **dresaj** cerute, ori de câte ori li se cere. „Dresaj” este un termen „corect politic”, folosit de noi în locul cuvântului „reeducare”. Alo, Buxelles-ul, credeți că e adecvat? Adoptați-!!

„Agentia de știri Garda de Fier”

GALAȚI, BRĂILA, BUZĂU

JUD. GALAȚI

Municipiul Galați

Încep această rubrică cu prezentarea ultimului județ al Moldovei, Galați.

Reședința județului este port la Dunăre între punctele de confluență ale acestuia cu Siretul și Prutul.

Documentar, localitatea este menționată pentru prima oară în sec. al XV-lea. În vremea domnitorului Alexandru cel Bun; în sec. al XVI-lea, Galațiul era punct de vamă și schelă unde se încărcau mărfurile destinate imperiului otoman. Până în 1837 era singurul port românesc accesibil vaselor maritime; în același an orașul a căpătat regim de porto-franco, mărfurile importate sau aflate în tranzit fiind astfel scutite de taxe vamale sau de alte formalități fiscale. Perioada de porto-franco a durat până în 1883.

La numărătoarea din 1845, din totalul familiilor 30% erau ale meșteșugarilor, iar 34% ale negustorilor.

Modernizarea orașului s-a făcut în special sub părcălabia lui Costache Negri (1851-1854) și a lui Al. I. Cuza (1856-1857).

Locul de promenadă al localnicilor nu se află în centrul orașului, ci pe o frumoasă faleză, lungă de 3 km. În portul modernizat se întâlnesc vapoarele care vin din largul mărilor prin Dardanele și Sulina, cu vapoarele care coboară pe Dunăre din Europa centrală, deservind țările riverane.

Orașul este un mare centru industrial, cele mai reprezentative obiective fiind Combinatul Siderurgic și Șantierul Naval.

Activitatea artistică și culturală a orașului este susținută de Teatrul de Stat, Teatrul muzical „N. Leonard”, Teatrul de păpuși precum și de Filarmonică.

Obiectivele turistice cele mai

interesante sunt bisericile. Chiar la marginea frumoasei faleză se înalță **Biserica „Precista”**, înălțată inițial din lemn, în vremea lui Ștefan cel Mare; forma pe care o are astăzi se datorează însă lui Vasile Lupu care a zidit-o în 1646. Este concepută în genul bisericilor fortificate din Transilvania, având podul prevăzută de jur împrejurul bolților cu drumuri de strajă și metereze de apărare. Turnul bisericii are trei caturi, la ultimul se află clopotnița. Se spune că din biserică pornea o hrubă zidită în care Sfatul Orașului ținea, la nevoie, tezaurul și hrisoavele.

Biserica „Vovidenia” (str. Logofătul Tăutu), unul dintre cele mai frumoase monumente arhitectonice ale orașului, a fost ridicată în sec. al XVIII-lea.

Biserica „Adormirea Maicii Domnului” (Mavromol) din str. N. Bălcescu 126, este ctitorită de Gh. Duca Vodă în 1689. Aici a funcționat prima școală din Galați cu limba de predare greacă (1765).

În centrul orașului atrage privirea **Palatul Administrativ**, o frumoasă clădire construită în anul 1906 după planurile arh. Ion Mincu: este o îmbinare a stilului neoromânesc cu elemente neogotice.

Teatrul de Stat, de care am amintit mai sus, este o construcție ridicată în stil clasic, cu fațada sprijinită pe șase coloane dorice.

Frontispiciul cuprinde un basorelieu care înfățișează figuri legendare din basmele românești, operă a sculptorului Mac Constantinescu.

Muzeul de Artă funcționează într-o clădire monumentală cu o frumoasă grădină. În săli spațioase se află tablouri semnate de N. Grigorescu, Octav Băncilă, C. Ressu, Sava Henția, Th. Aman, G. Petrașcu, Marius Bunescu, Th. Pallady, I. Iser precum și de cunoscuți pictori contemporani.

Muzeul de Istorie se află pe fostul loc al casei lui Al. I. Cuza, când acesta era părcălab de Covurlui, și adăpostește peste 15.000 de exponate, ilustrând drumul parcurs de populația acestor meleaguri din epoca uneltelor de piatră până în epoca noastră.

GALAȚI – Biserica Precista

GALAȚI – faleză

perspectivă asupra părții din vale a orașului și a lacului Brateș, iar peste Dunăre, asupra munților Măcin.

Tecuci

În drum spre Tecuci, aflat la distanța de 80 km, să facem un popas la mijlocul drumului, în comuna Costache Negri, unde luptătorul pentru Unire își avea moșia; casa lui a devenit muzeu memorial.

Municipiul Tecuci este un însemnat nod feroviar și rutier. Documentar, orașul este menționat pentru prima dată în 1435. În sec. al XV-lea era târgul unde făceau popas negustorii poloni din miazănoapte și turcii din miazăzi. Este încadrat de dealuri cu livezi, iar șesul, până la Siret, e acoperit cu podgorii renumite: Nicorești, Ivești, Liești, până către Hanul Conachi.

Muzeul localității, înființat în 1935, cu peste 5000 de piese, funcționează într-o clădire ridicată la sfârșitul secolului trecut în stilul arhitecturii neoromânești.

În mijlocul Tecuciului tronează un frumos și mare parc, unde se află și cea mai mare biserică din localitate, precum și busturile lui Eminescu și Bălcescu.

La 9 km, pe șoseaua care duce la Bârlad, se află comuna Țigănești. Aici se află casa poetului Costache Conachi, unde exista, până la ultimul război, stejarul sub care acesta scria poezii. Mai târziu aici a locuit caimacanul Nicolae Văgăreanu care, aflându-se în slujba turcilor și a Austriei, a falsificat alegerile în Moldova ca să împiedice succesul unioniștilor în divanul ad-hoc din 1857.

JUD. BRĂILA

Municipiul Brăila

Ca și Galațiul, Brăila este scăldat de apele Dunării și are același relief, predominând câmpia.

Reședința județului este unul din principalele porturi la Dunăre, din România, până în acest loc putând naviga și vapoarele maritime.

Este menționat în documente în sec. al XIV-lea, la 1350, sub numele de **Driniago**, dar spre deosebire de portul vecin, Galați, are o istorie mult mai zbucimată.

Turcii l-au ocupat în 1544, transformându-l în raia și cetate turcească. În anii 1574, 1595 și 1596, cetatea a fost teatru unor lupte grele. Prin tratatul de la Adrianopol (1829), desființându-se raiaua și Țările Române dobândind libertatea deplină a comerțului și navigației pe Dunăre, cetatea a fost dărâmată.

În decursul secolelor, din cauza războaielor Brăila a fost arsă de mai multe ori.

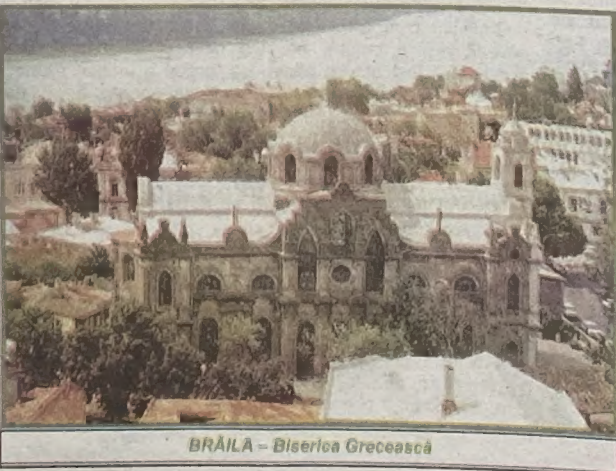
În baza unui plan de sistematizare întocmit de ing. Ion Slătineanu între 1831-1833, străzile ei devin radial-concentrice la malul Dunării. Între 1844-1847 se dezvoltă, se construiesc docurile și cheul, apoi șantierul naval.

De Brăila sunt legate nume de persoane cu rezonanță în viața culturală a țării. Aici s-au născut sau au trăit o parte a vieții lor scriitorii Panait Istrati, Ștefan Petică, Panait Cerna, Anton Bacalbașa, Mihail Sebastian, Alexandru Perpessiciu, marelă cântăreț de operă George Niculescu Basu, filosoful Nae Ionescu, artista Maria Filotti, oameni de știință ca Gh. Murgoci, Gh. Vălsan ș.a.

Este o plăcere să te plimbi prin acest oraș, mai ales primăvara, pe străzile largi și drepte, de-a lungul cărora sunt plantați salcâmi (de altfel, M. Sebastian a scris un roman cu titlul „Orașul cu salcâmi”).

(continuare în pag. 13)

Emilian Georgescu

BRĂILA – Biserica Grecoască

Atitudini

CEL MAI PROST DROG LEGAL

Crăciun înecă în consumism. Burți revărsate sărbătorește peste curea. Cozi hiperceaușite la înfloritoare hipermarketuri. Comercianți fericiți că s-a remediat, măcar provizoriu, "criza" economică - înlocuită, nicidecum provizoriu, cu o alta, spirituală.

Reclame. Printre ele, filme chiar mai proaste decât reclamele.

Știri chiar și mai cretine decât filmele.

Colinde kitsch lălaite în stil manelist de către naționalitățile conlocuitoare.

Cețuri de bere peste nări de țuică, învârtindu-se molatic prin spațiul lăsat liber de neuronii amorțiți.

Programul TV de Revelion pentru oligofreni.

Toate acestea și multe alte "splendide" obiceiuri "creștine" vor avea în curând un concurent foarte serios: *detalii șocante de la trimisul nostru special, după o scurtă pauză publicitară... (urmează "Noaptea devoraților de publicitate")... "Always Cu-cu-Mu-cu! De Sărbători îți umflăm ficatul!"*

- Bună seara, sunt Ștefan Hâncu și vă prezint **"Porcăria Zilei"**.

Relatările cutremurătoare despre tineri care nu se îndoaie ca porcii, nici nu toamnă în ei ca un echivalent submarin al acelorși animale, în schimb întâmpină "Săr-bă(u)torile" cu burțile subțiate, berea uitată lângă calculator și ochii pungiți de nesomn, continuă să alarmeze autoritățile.

Au fost semnalate numeroase cazuri în care respectivii tineri nici nu mai erau conștienți de dată, oră, zi, noapte, necum de Crăciun-porc-alcool-sarmale - de fapt, complet paraleli cu realitatea.

Avem onoare să discutăm cu bunica unui asemenea tânăr "nonconformist", în exclusivitate pentru "Porcăria Zilei". Bună seara!

- Aoleu, măicuțică!

- Sunteți bunica lui Gigel, băiatul de clasa a treia, care nu a ieșit două săptămâni din casă, preferând să-și facă Sărbătorile în fața calculatorului. Ce ne puteți spune despre cum își petrece el timpul?

- Vai, măică, nici din cameră nu iese, decât la closet; încolo, tat-său îi duce mâncarea pe tavă; nici n-o prea mănâncă... Nu l-am mai văzut de câteva zile la față, dar ultima oară era foarte palid.

- Doriți să spuneți că părinții nu iau măsuri împotriva acestui exces, atât de nociv pentru vârsta și educația lui?

- Nu, măicuțică, de ce să ia, că are și ei laptop, joacă și ei în același timp cu el, nu-i deranjează. Da' ei se mai oprește, mai se duce la supermarket, mai se uită la televizor...

- Avem legătura în direct cu psihiatrul de serviciu. Bună seara, d-le psihiatru, ne-ați semnalat apariția unui nou tip de jocuri pe computer care reușesc să influențeze din ce în ce mai mult jucătorii în REȚEA. Prin ce anume considerați că acest fenomen devine alarmant?

- Bună seara. Avem deja la această oră numeroase studii care evidențiază pericolul expunerii la o realitate virtuală în care brutalitatea poate depăși orice limite, subminându-se responsabilitatea, precum și sensibilitatea participantului. Impactul este mai nociv în cazul copiilor, mult mai ușor sugestionabili, dar nu este deloc neglijabil nici în cazul adolescenților sau adulților, pentru care, de cele mai multe ori, fenomenul prezintă toate caracteristicile administrării unui narcotic legal.

- Prin "realitate virtuală" nu ar trebui să înțelegem aceea cască pusă pe cap, plus senzorii tactili, care să creeze iluzia prezenței "pe viu"?

- Și acea tehnologie a progresat destul de mult, dar nu este esențială în cazul de față. În general, jucătorii au o tendință puternică de a se identifica în "personajul", rolul jucat în rețea. Faptul că de a se vedea "pe sine" privit din exterior, pe ecran, bă chiar realismul scăzut al imaginilor, toate acestea contează foarte puțin. Chiar și cărțile de joc reușesc să-i facă pe oameni să uite pentru câteva ore cine sunt...

- Jocurile pe computer există deja de cca. 20 de ani; practic, actuala generație de la orașe a fost crescută cu asemenea jocuri, al căror potențial narcotic a fost tot timpul prezent. Ce anume vă face să considerați acum că lucrurile se agravează?

- De fapt, sensul propriu al cuvântului "drog" este acela de medicament (o anumită categorie de medicamente, ca, de exemplu codeină, viagra etc.). Termenul a devenit mult mai cunoscut în ipostaza de substanță chimică

administrată pentru obținerea unor plăceri, a unor stări sufletești nemotivate, iluzorii, dar care creează o dependență. Cele mai multe astfel de droguri sunt interzise de lege, deși UE militează pentru legalizarea unora, mai "ușoare".

În cele din urmă, conceptul de drog s-a extins, incluzând orice factor care oferă același lucru ca și drogurile chimice, așa cum, incontestabil, este și cazul jocurilor pe calculator.

De fapt, noul tip de joc, reprezentat în România în special de "WORLD OF WARCRAFT" și

"LINEAGE", corespunde mai bine decât oricare altul de până acum ideii generale de drog, prin câteva însușiri speciale: jucătorul proaspăt înscris primește un "personaj" de nivelul 1, pe care trebuie să îl "crească", cu care să câștige bani (în joc), să participe la diverse lupte care îi aduc mai mulți bani, și tot așa...

Nici scenele de violență și de vrăjitorie, aspectul implicit sexual, deja criticate sever de psihologi, nici măcar ambianța de tip "fantasy" nu mai reprezintă decât o chestiune de fond: elementul cel mai perid este ascuns de toate acestea, el constă în totala mediocritate a preocupării în sine.

Nu v-ați întrebat niciodată: ce afectează mai mult mintea: filmul horror sau telenovela? Evident, telenovela! Pentru că filmele horror nu putem viziona în fiecare zi, în timp ce telenovelele merg pe bandă rulantă, fără probleme, încet dar sigur, nu spre un final iminent (nici nu au final), ci spre îndobitocirea și desensibilizarea spectatorului.

Această nouă formulă de "computer gaming" reușește să mențină un grad nu foarte ridicat de excitație psihică, renunțându-se la scenele dramatice, la suspans și adrenalină. Prin acest lucru, noul drog devine perfect viabil pentru uz intensiv, nelimitat în timp. Este ca și cum copilul dvs. s-ar fi lăsat de heroină, întorcându-se la droguri ușoare; credeți că este mai bine, numai că acum este drogat aproape continuu! Sau, cum spuneam mai devreme, ca și cum s-ar fi lăsat de filme cu Schwarzenegger și Van Damme, apucându-se de telenovele.

Menționez că aceste jocuri nu sunt chiar noi, ele au apărut de câțiva ani, dar abia acum fenomenul se simte, încep să se observe efectele suferite de zeci de mii de tineri români.

- Vă rog să detaliați însușirile prin care jocul poate acapara un timp nelimitat, precum și de ce până acum nu s-a reușit așa ceva.

- Jocul poate continua la nesfârșit, pentru că nu are un final, un scop. Fiecare jucător "progresează" pe măsură ce stă mai mult timp în rețea, dar, esențialmente, ambianța și regulile rămân neschimbate, indiferent de "nivelul" la care ajunge personajul întruchipat în joc.

Oriunde ai ajuns, nu se cheamă că ai câștigat jocul. Acest fapt îl deosebește de orice alt concept

de joc pe computer, care presupunea îndeplinirea unei serii de obiective imaginare, după care totul se încheia.

Jocul nu poate fi nici pierdut, orice greșală sau neatenție sancționându-se derizoriu, printr-o oarecare scădere de "nivel". Aceasta se explică din punct de vedere comercial: jucătorii care pierd s-ar putea să nu mai aibă motiv să intre în joc din nou.

Mai mult, cerându-se doar un minim de concentrare, se poate juca în orice stare de oboseală, iar această "calitate" este realmente nefastă, deoarece sunt cazuri de copii care ajung, pe nesimțite, la extenuare psihică.

Am văzut deja că un jucător, oricât de slab, se poate menține fără probleme în rând cu ceilalți; doar nu vă închipuiți că jocurile pe calculator "stimulează inteligența"!

Dar dacă presupunem că un supradotat ar frecventa un asemenea joc?

Ei bine, nu s-ar întâmpla nimic special. Regulile sunt astfel concepute încât, deși în aparență fiecare face ce vrea, nimeni nu are posibilitatea de a progresa mai mult decât alții, indiferent de avantajul inteligenței.

Singurul mod în care se poate "crește" mai mult este să joci mai mult.

Sunt persoane care găsesc în asta o motivație să renunțe la școală, examene, viață socială, somn sau alimentație.

- În principiu, orice joc pe calculator presupunea desfășurarea respectivei activități în detrimentul "vieții reale", doar că jucătorii se opreau când terminau jocul, iar acum nu se mai opresc.

- Putem trage de aici concluzia că este doar o diferență cantitativă?

- Nu. De fapt, puțini sunt "gamer-ii" care se sustrag unei mari părți din viața reală în favoarea jocului. În fine, chiar și o singură oră pe zi, în fiecare zi, toată viața; ar reprezenta o resursă uriașă de timp irosită într-un nonsens virtual.

Fiecare este silit să se achite de anumite obligații sociale - numite, în general, "școală" sau "serviciu" - singurul sacrificat fiind așa-numitul "timp liber". Adică suntem liberi să o facem pe roboșii pentru un salariu, iar în restul timpului să o facem pe magicienii virtuali - asta pe gratis.

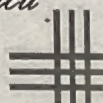
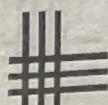
În schimb, atenție: chiar și acea singură oră (deși două-trei ore pe zi reprezintă ceva considerat "rezonabil", care nu mai alarmează părinții, soții sau soțiile) nu este percepută ca o **sustragere**, cel puțin nu din viața socială. Jocul este în rețea, jucătorul este "cu prietenii alături", prin asimilarea în joc a ideii de "chat" (conversații online în timp real), dar și prin misiuni comune. Iar după aceea să nu vă mirați când veți auzi despre doi "prieteni vechi" care de luni și ani de zile nu s-au mai întâlnit "pe viu" dar "se văd" - exclusiv prin intermediul calculatorului - și discută doar despre "LINEAGE". Eu am și văzut așa ceva.

Am spus "cu prietenii alături"? Da, dar imaginați-vă cupluri căsătorite, familii întregi, intrate, cu mic, cu mare, în același joc în rețea, stând în aceeași casă și vorbind prin intermediul calculatorului - interesante relații de familie, nu credeți?

- Sugați că acest nou tip de joc afectează indirect și restul vieții individului, adică nu numai timpul alocat efectiv jocului?

- Sugerez? Afirm cu toată convingerea!
(continuare în pag. următoare)

Ștefan Hâncu

VACCIN ANTIGRIPIĂ sau ATENTAT LA VIAȚĂ (I)

"Lumea este în acest moment împărțită în două: o parte care dorește să se vaccineze și o alta care nici nu vrea să audă de vaccin.

De fapt s-a creat o situație fără precedent în istoria medicală a omenirii. Pentru prima dată sunt oameni (și nu puțini) care refuză categoric să se vaccineze. Iar mulți dintre aceștia sunt medici.

Cum s-a ajuns aici?

Totul a început în luna iulie a acestui an, când un grup de experți în vaccinuri a concluzionat că epidemia este de neoprit (n. n.: pe ce bază, având precedentul cu minciuna pandemiei gripei aviare? ba, mai mult, oficial, în aug. 2009 Ministerul Sănătății din România susținea, în privința răspândirii bolii, că "nimeni nu poate face o previziune exactă în acest sens"). În schimb, Mary-Paul Kieny, director OMS în Direcția Cercetării Vaccinurilor, fost angajat în industria farmaceutică, a spus că toate țările vor trebui să aibă acces la vaccinuri și că vaccinul va trebui să fie gata de administrare în septembrie.

Problema este că mulți dintre șefii OMS au lucrat sau au avut conexiuni puternice cu industria farmaceutică și, potrivit presei occidentale, sunt influențați de producătorii de vaccinuri care vor să câștige profituri enorme de pe urma contractelor cu guvernele. Șeful unei mari corporații din industria farmaceutică a recunoscut că noua gripă este ca un "balon de oxigen" pentru industrie, puternic afectată de criza economică. (N. n.: Epidemiologul Thomas Jefferson spunea, pentru Der Spiegel, în iulie 2009, că "parcă o întreagă industrie ar aștepta o pandemie").

De altfel, o dată cu apariția gripei noi, OMS a modificat chiar definiția "pandemiei". Nimeni din cadrul OMS nu a putut explica această modificare. Potrivit noii definiții, nu mai este necesar ca pandemia să atingă un anumit număr de persoane infectate, ci este suficient ca virusul doar să fie prezent într-o zonă.

(N. n.: Or fi stat iluzorii și s-or fi gândit: tot îi avertizăm pe oameni că mor, tot îi mințim cu televizorul că au murit deja, și ei nimic? Hai să schimbăm atunci definiția pandemiei și, acolo unde dorim noi, să spunem că am detectat virusul, că oricum nu ne verifică nimeni, și să declarăm pandemie. Mai ales că oamenii au în cap definiția veche a pandemiei și se vor speria, executând astfel cu ușurință ceea ce le vom cere noi).

Până acum, mortalitatea virusului AH1N1 s-a dovedit mai mică decât cea a gripei obișnuite (de tip A), iar sute de mii de oameni din 195 de state au supraviețuit infectării.

(N. n.: De fapt, mortalitatea datorată virusului AH1N1 este mai mică decât mortalitatea datorată frigului - oameni care mor de frig pe stradă iarna, sau

decât mortalitatea provocată de traversarea neantului în străzii în România!)

Totuși, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și guvernele principalelor puteri economice ale lumii insistă că vaccinarea este absolut necesară. Și asta în condițiile în care boala nu se manifestă mai drastic decât o răceală severă (n. n.: fapt confirmat inițial la televizor de către dr. Vladimir Streinu Cercell), deci însuși rolul vaccinării (n. n.: cu un presupus vaccin absolut verificat) este puțin sub semnul întrebării. Franța și Germania sunt țările care luptă cel mai mult împotriva vaccinului AH1N1 (n. n. este vorba de mass media din aceste țări, nu de guvernul lor).

Mass media din Germania a descoperit că politicienii - începând cu cancelarul Germaniei, funcționarii publici și militari, urmează să fie vaccinați cu un alt tip de vaccin decât cel folosit pentru restul populației.

În această situație, scăpată de presa germană, avem în fapt, întreaga cheie a problemei: vaccinul destinat populației conține adjuvanți, iar cel destinat "privilegiaților", nu.

Un vaccin "normal" conține virusuri omorâte sau slăbite prin diferite procedee (etape) care ajută sistemul imunitar să se apere. (N. n.: Companiile farmaceutice au sărit în mod conștient aceste etape standard, obligatorii pentru ca serul dat pe piață să se poată numi vaccin, astfel că acest ser conține virusi vii). Însă pentru a obține cât mai multe doze într-un timp scurt, companiile farmaceutice folosesc adjuvanți care diluează vaccinul original foarte mult - adică dintr-o doză de vaccin "clasic" se fac zece doze din același vaccin, dar "îndoite" cu adjuvanți, iar efectul obținut este mult mai slab. Și asta deoarece companiile vor să vândă cât mai multe doze de vaccin și să scoată un profit cât mai bun.

Or, sursa majoră de toxicitate a vaccinurilor antigripale o constituie tocmai adjuvanții, iar noile vaccinuri AH1N1 conțin zeci de noi adjuvanți insuficient testați.

Se știe deja că o doză destul de mare de adjuvanți poate cauza disfuncții pe termen lung

la nivel imunologic, senzorial, neurologic, motor și comportamental.

Mai multe instituții de cercetări au arătat că sugarii, copiii și femeile însărcinate nu trebuie injectate cu vaccinuri ce conțin thimseoral, dar cu toate acestea cele mai multe dintre vaccinuri conțin 25 mg din această substanță (n. n.: iar în Italia și alte țări, femeile gravide au fost injectate în direct la tv). Un alt adjuvant comun pentru vaccinuri este hidroxidul de aluminiu, care cauzează alergii, șoc anafilactic (și Alzheimer). Tocmai în șoc anafilactic au intrat mai mulți canadieni după ce au fost vaccinați împotriva AH1N1.

(N. n.: Luna aceasta a apărut și primul caz de deces din România datorat administrării vaccinului împotriva noii gripei, cât și primele cazuri de comă).

Orice om întreg la minte ar trebui să refuze o vaccinare făcută în grabă, împotriva unui virus de intensitate celui actual, în condițiile în care virusul oricum se modifică, iar vaccinul pe care îl face riscă să se transforme doar într-un cocktail de adjuvanți toxici" (n. n.: adjuvanți care, combinați cu virusii vii, devin o adevărată bombă atomică pentru organism) (Bogdan Panțuru, ziarul "Național", 30.11.2009).

Neținând cont că virusul se modifică continuu, autoritățile au tratat populația inițial cu Tamiflu și Relenza, folosite și la precedenta gripă aviară care ajunsesse pe mai multe străzi ale capitalei, străzi baricate date de autorități, de unde, sperându-se, a dispărut subit chiar de-a doua zi! Și nimeni nu a mai zis nimic, căci toate găinile din România fuseseră incinerate, puii americani așteptau la graniță să intre în țară, iar fiecare medic de familie fusese obligat să cumpere o damigeană extrem de scumpă și covorășe cu "soluție antigripă". Aceste preparate nu previn contaminarea (cum se afirmă chiar de către producător în prospect), ci în cel mai bun caz previn răspândirea virusilor în organism. Aceste două medicamente nu au absolut nici un efect dacă sunt administrate la două-trei zile de la apariția bolii! Niciodată nu se face vaccinul antigripă în plin sezon de gripă, pentru că poate fi letal și, oricum, nu mai ajută la nimic.

Cât de prostan trebuie să fii, ca să te lași în momentul de față pe mâna autorităților, fără să știi cu ce te injectează și fără să citești prospectul vaccinului pe care l-ai băgat singur în tine??

Este unanim recunoscut că gripa sezonieră face infinit mai multe victime decât noua creație de laborator, eșuată, denumită "gripă porcină"!

De când face porcul gripă, de anul acesta?

(continuare în pag. 15)

Ionuț Moraru

CEL MAI PROST DROG LEGAL (continuare din pag. precedentă)

Haideti să vedem ce mentalitate tinde să creeze acest joc, ce valoare educativă are. Nulă, credeți dvs.? Ar fi un noroc nemaipomenit, o utopie.

Nu, nu este pur și simplu doar un timp omorât, nu sunt pur și simplu prieteni transformați în cele mai jalnice surrogate și nici doar ochi miopizați de expunerea excesivă la monitor.

Să recapitulăm: ce anume definește statutul unui jucător în "lumea" jocului?

În esență, trei lucruri: banii, un set de obiecte în posesie, care se pot cumpăra sau vinde, precum și "nivelul", aptitudinile personajului respectiv, contabilizate până în cel mai mic detaliu - care, uneori, și ele se pot cumpăra.

Jocul este presărat cu scene de luptă, de magie (o mulțime de efecte speciale absolut fără noliță), dar să nu ne lăsăm păcăliți, toate sunt numai pentru a spori patrimoniul participanților, care constă în cele enumerate mai sus.

Nu vi se pare că expunerea prelungită a minții la un asemenea mediu virtual reprezintă o

excelentă școală a mercantilismului? În jocurile pe calculator de până acum se simula o aventură, un conflict militar, un meci de fotbal, un joc de noroc sau orice altă tâmpenie, dar acum este negustorie pe față. Afectează, indirect, viața reală.

- Vă rog să comentați efectul jocului pe calculator asupra exprimării vorbite.

- De la ce premiză plecăm: termenii din joc sunt întotdeauna în engleză; copii sau maturi, jucătorii nu-și mai bat capul să-i traducă, fiind mult mai comodă folosirea lor ca atare, eventual împrumutând forme gramaticale românești. De exemplu, vorbeam de "personajul" pe care îl comandă jucătorul în lumea virtuală: în engleză cuvântul echivalent este "character"; așa că jucătorii noștri îi tot dau zor cu "characterul", de nici nu mai știi de unde au atâta "character" în ei.

Păsăreasca româno-englezo-warcrațeză pe care și-o cîrlesc nefericiții în joc, pe chat, dar și la telefonul mobil, uneori ore întregi, conține zeci de termeni care tind să devină neologisme forțate. Pe

lângă asta, snobismul francophon de acum un secol ar părea cea mai curată exprimare academică ("furculision")!

Și iarăși insist: fenomenul se producea și până acum, însă puterea de influență a unui joc în REȚEA este mult sporită de faptul că "prieteni" trebuie să "comune" mereu în acest jargon cretinoid inevitabil, zilnic. "Ți-ai găsit, mă, scroll of enchantment? Caută, mă, că-ți dă plus douăzeci la mana și plus cincisprezece la damage. Uite, să vii în Giran (ăsta-i oraș pe harta virtuală - n. n.), că Ți-am craftat io un armor of doom, da' te costă vreo zece milioane de ancient adena." Garantez pentru autenticitatea mamei de mai sus, este din "LINEAGE". Se poate traduce, dar nu merită - parol, monșeri! Nu mai am nimic de comentat.

- Vă mulțumim pentru veștile proaste, dar sincere. Dragi telespectatori, realizatorii "Porcăriei Zilei" vă mulțumesc pentru atenție și vă urează un călduros "bună dimineața!"

Dictionar explicativ

TERMENI DEFORMAȚI DE DIVERSIUNEA IUDAICĂ

Din discuțiile avute cu camarazi și cu simpatizanți am constatat că o serie de termeni utilizați în mod curent azi (în discuții, în literatură, în presă), au

căpătat o conotație falsă, corespunzătoare intereselor iudaice, de aceea ne simțim obligați să

deslușim adevăratul sens al acestor termeni; **sursa utilizată: Larousse.**

REDAȚIA

Socialism = denumire dată diverselor doctrine economice, sociale și politice asemănătoare printr-o **condamnare comună a proprietății private, a mijloacelor de producție și a schimburilor.** La baza socialismului stă denunțarea inegalității sociale, denunțare care – de la Platon la Gracchus Babeuf – nu are decât un fundament moral. **Socialismul pune în discuție însăși existența instituțiilor, nu numai modul lor de funcționare.**

La sfârșitul sec. XIX apare socialismul de stat (Lasalle). "Socialism științific" = ansamblul concepțiilor marxist-leniniste privitoare la structura și dinamica proceselor trecerii omenirii de la capitalism la comunism. Socialism utopic =

ansamblul concepțiilor socialiste care concep instaurarea orânduirii socialiste ca o cerință a rațiunii.

Comunism = doctrină tinzând la colectivizarea mijloacelor de producție, la suspendarea claselor sociale și la repartizarea bunurilor de consum în funcție de nevoile fiecăruia. (Notă:

Bolșevism = 1) curent politic ieșit din Internaționala Socialistă și dominat de teoria și personalitatea lui Lenin; 2) regim dictatorial instaurat în Rusia după lovitură de stat din 1917; menșevism = partea minoritară a Partidului Muncitoresc Social-Democrat Rus, care se opunea, începând de la 1903,

bolșevicilor, și care a fost eliminată de aceștia după 1917.

Liberalism = 1) doctrină economică a liberei întreprinderi negând intervenția statului asupra ei, generată de liberul joc al concurenței; doctrină politică având în vedere limitarea puterii statului privind libertățile individuale; 2) atitudine de îngăduință excesivă față de greșelile altora.

Globalism = internaționalism = singura doctrină în care diversele interese naționale trebuie să fie subordonate unui interes general supranațional; implică renunțarea de către statele membre la o parte din atributele lor suverane.

MĂRTURIA LUI EMINESCU (continuare din pag. 2)

Încercările lui Eminescu de a da în vileag comportamentul invadatorilor, de a trezi din letargia societatea românească, spre propria ei supraviețuire, au fost socotite de aceștia ca o atitudine dușmănoasă nemotivată. Sau motivată, dacă vreți, cu argumente pe care tot ei le inventau și le inventează în orice ocazie când ceva mai mult sau mai puțin capital nu corespunde intereselor lor.

Când ajungi să înțelegi toate aceste lucruri: lipsa de fond a pretențiilor evreiești, începi să descoperi cât de vulnerabilă este poziția pe care și-au clădit-o în secole sau poate în milenii, și că totul se va sfârși odată cu reacția logicii și a bunului simț.

Voi renunța la considerente de ordin general, reîntrând în subiect, și anume deslușind o altă motivație a furiei și reacției materializate prin acțiunile excelenței sale Mozes Rosen:

3) Totdeauna domniile lor au încercat să demonstreze originile Mișcării Legionare ca fiind străine de durerile neamului românesc, având la origine teorii rasiste, încercări de promovare a unui gen de guvernare nepotrivit aspirațiilor naționale. Și, peste toate, apariția ei în perioada interbelică ar fi fost copierea unui curent "antisemit", copierea unei "mode" care bântuia Europa - și nu numai. Iată că totul era un moft, o imitație fără cauze care să o justifice, o aventură a unui grup de tineri, chiar dacă grupul ajunsese la cifra de un milion, imitație, cum spuneam, a curentelor naționaliste, fasciste sau naziste.

Ca să susții această teorie, care ar fi anulat motivațiile apariției și existenței Mișcării Legionare, trebuia să discreditezi, să desființezi rădăcinile legionarismului.

În momentul în care descoperi opera politică a lui Mihai Eminescu, constăți - cu sau fără surprindere - că în ea sunt rădăcinile de care vorbeam, ale naționalismului, ale legionarismului, adânc înfipte în țărâna mormintelor creștine românești.

Să meargă oare insolența și minciuna mai departe, până la a-l declara pe Eminescu, trăitor cu o jumătate de secol înaintea apariției numitelor fascism și nazism, ca pe unul "contaminat" de aceste teorii?

Hotărât, nu ar fi de mirare.

Pot declara oricând că diversiunea, corupția și minciuna au fost armele preferate ale luptei evreilor pentru dominație mondială.

În final, ajungem să ne punem două întrebări obligatorii, decurgând ca o concluzie a întregii mele prezentări:

1. Lupta "disperată" a evreimii, concretizată prin acțiunile excelenței sale Mozes Rosen pentru interzicerea apariției "Operei politice" a lui Mihai Eminescu, poate fi pusă în legătură cu ideea că ar fi cunoscut cu un deceniu înainte desfășurarea lucrurilor, apropos de "abolirea comunismului" și transformarea României într-un satelit docil al "capitalismului" controlat de iudaismul mondial?

Pare ușor "zburdalnică" ideea, dar mi se pare că nu ar trebui exclusă, pentru simplul motiv că apariția volumelor respective nu ar fi putut să fie urmată de nici o reacție de nici un fel, în contextul regimului de teroare din România comunistă.

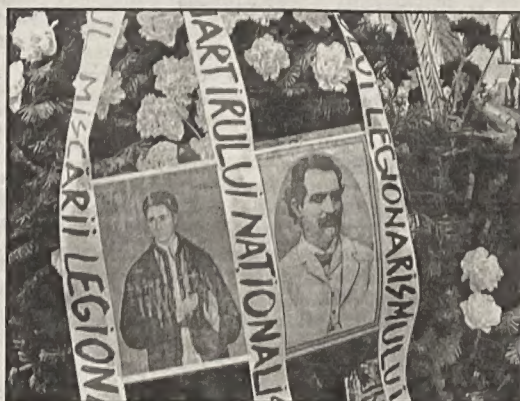
Dacă prevederea nu o putem lega de acel prezent, în mod normal împingem gândirea mai departe în timp și constatăm că toată acțiunea de interzicere avea ca obiect o proiecție în viitor a

imaginii evreilor în România, și acel viitor nu poate fi legat decât de schimbarea regimului politic, pentru că din cel comunist pleaseră deja o dată, în masă, trăitorii evrei în socialism. Aparent, această plecare în masă a etnicilor evrei din România, materializată până prin 1964, părea să închidă capitolul conviețuirii cu românii. În mod evident, nu a fost așa. Aceștia nu renunțaseră decât temporar la planurile de colonizare a României. Ea reîncepe după 1990, sub pretextul nostalgiei după un pământ natal și al asigurării unui refugiu din calea unui război atomic declanșat de lumea arabă. Aceste pretexte ne lasă pe noi indiferenți, atâta timp cât de douăzeci de ani am fost obligați să ne întoarcem în trecut, la trecutul interbelic, cu deosebirea că "jupânul" nu mai stă în pragul băcăniei, ci dirijează dintr-un spațiu invizibil politica economică a lanțurilor de supermarket - aceasta cu o referire absolut parțială.

A DOUA întrebare, în concluzia acestui articol: Oare să fi fost conștient excelența sa că "Opera politică" a lui Mihai Eminescu certifică apariția, existența și idealurile, scopurile Mișcării Legionare? Oare este cazul să îi atribuim o astfel de gândire?

Fără discuție că da, și aceasta relevă teama, faptul că era conștient că genocidul împotriva poporului român nu reușise să distrugă în întregime Mișcarea Legionară, și că era bântuit de gândul că, prin Legiune, renașterea spiritului de luptă și de sacrificiu pentru idealurile naționale va fi începutul sfârșitului.

Efectul de domino trebuie să aibă un început. Dumnezeu a hărăzit neamului românesc rolul deschizătorului de drumuri.

I-a cuprins pe legionari atunci când au văzut, în afara grupurilor de copii veniți împreună cu profesorii lor (Dumnezeu să-i ocrotească pentru ceea ce fac!), grupuri de școlari de 10-14 ani veniți singuri, din proprie inițiativă, pentru că așa au simțit ei: că trebuie să depună o floare pe mormântul Eminului și să-l aprindă creștinește o lumanare. Aici e sămânța bună care va rodi în viitor printre buruieni, aici este aluatul nostru românesc!

Invităm pe doamna profesoară de limba română, care a ținut să ne salutăm legionărește la despărțire, în fața cimitirului, fidelă cititoare a ziarului nostru, să ne facă o vizită (avem relațiile cu publicul - în oricare zi de vineri, între orele 15-17). Dragă doamnă profesoară, Trăiască Legiunea și Căpitanul, trăiască românismul, România și românii!

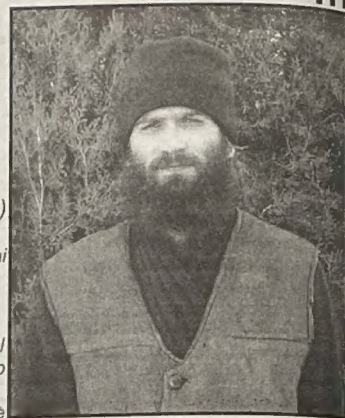

Spiritualitate

MASONIZAREA BISERICII SAU

"AUDIENȚĂ LA UN DEMON MUT" - SAVATIE BAȘTOVOI (V)

(continuare din numărul trecut)

Anul 2008. Toronto. Întrunirea Consiliului Mondial al Bisericilor. „Schimbați Evanghelia și distrugeți slujbele Bisericii!”

Comisarul european al Justiției tocmai își încheie turneul prin statele europene pe care le considera importante strategic. Scopul acestei călătorii era impunerea la nivel european a pedepsei cu închisoarea pentru negarea publică a holocaustului. Noua lege urma să pedepsească până și ironia la adresa evreilor. Din declarațiile Comisarului european al Justiției străbătea o oarecare grabă. Posturile de televiziune din România au transmis știrea oarecum voalat, înlocuind formula „negarea holocaustului” prin „negarea genocidului”, fără a mai spune despre ce fel de genocid era vorba. Singurul genocid recunoscut prin lege este holocaustul.

Tema era sensibilă în România, stat care fusese recent învinuit de crime împotriva evreilor și amendat cu douăzeci de miliarde de euro, care urmau să fie plătiți statului Israel.

Spania tocmai abrogase legea holocaustului, limitând pedeapsa pentru antisemitism la amendă.

Declarația Comisarului european al Justiției, pe care aveau să o preia toate agențiile de presă, a fost: „Susțin introducerea sancțiunilor severe!”

Nu mai că reintroducerea sancțiunilor severe pentru opinii nu era o noutate pentru România. Vreme de jumătate de secol, aici sute de mii de oameni au fost arestați, maltratați și uciși din cauză că au îndrăznit să gândească altfel decât o cerea sistemul...

Exemplul spaniolilor nu trebuie să creeze un precedent pentru alte state! izbucni comisarul.

Orice urmă de antisemitism trebuie să dispară de pe fața pământului! Trebuie să acționăm radical, pentru a preveni situațiile de tipul celei din Spania!

Problema antisemitismului nu trebuie să redevină subiect de polemici! Am investit prea mult în victoria noastră! Chestiunea evreiască este închisă!

Despre evrei vorbesc numai evreii! Toți ceilalți trebuie să tacă! Sau să plătească pentru îndrăzneala lor!

Noaptea cădea peste palatul de la Cotroceni. Cei câțiva polițieni, episcopul „K” și un consilier patriarhal, care fuseseră chemați la această întrunire neoficială, tăceau și ascultau. Fiecare încerca să ghicească motivul vizitei înaltului demnitar european.

Dar să lăsăm politica! Nu-i așa, părinte consilier? ironiză comisarul. Vreau să știu cum stăm la capitolul cărți de cult.

Excelența Voastră, încep consilierul patriarhal, general activ al Securității, la capitolul cărți de cult Biserica Română e cu un pas înaintea tuturor bisericilor ortodoxe din lume.

Ce înseamnă „cu un pas înaintea”, generale? Pe când un Conciliu al Vaticanului al ortodocșilor? replică entuziasmat comisarul și se ridică în picioare.

Slujba Patimilor din Vinerea Mare a fost cenzurată substanțial...

Ce înseamnă substanțial? urle comisarul. Slujba aceasta trebuie să dispară cu totul!

De acord, Excelența Voastră... îngână consilierul patriarhal, derutat de reacția comisarului, dar e o chestiune de timp...

Timpul costă bani, generale!

Dar, Excelența Voastră... Vă pot spune că această slujbă se citește o singură dată pe an... În catedralele din orașele mari ea e scurtată sau nici nu se cântă... În orice caz, Sfântul Sinod a tipărit o variantă din care au fost scoase treisprezece strofe, cele mai dure...

Ajunge! Sunteți toți niște proști și niște neisprăviți! Ce alte cărți mai au ortodocșii? M-ați

tâmpit cu cărțile voastre de cult! Mă simt în Evul Mediu! Oare este posibil ca la început de mileniu trei oameni să se mai roage după cărți? O! România, țara popilor și a proștilor care se închină unui mort! Preasfințite, n-ai nimic de spus?

Despre ce să zic, Excelența Voastră? întrebă Preasfințitul făstăcit.

Despre cărțile de cult, Preasfințite, și despre pronunțatul lor caracter antisemit! Câte cărți de cult aveți?

Excelența Voastră, eu nu am mai citit demult la strană, mă tem că aș putea să greșesc... Să spună părintele consilier... el stă mai mult pe la Patriarhie, are legături cu Institutul Biblic...

Ha-ha! răsă comisarul nervos. Zi, părinte consilier, ce cărți de cult aveți?

Păi, ce să spun..., Excelența Voastră... Avem mai multe... Evanghelia, Liturghierul... și mai sunt, mai sunt multe...

Bă! Vreau să-mi spui numărul exact și cum se cheamă! Eu nu mă încred în consilierii mei europeni, polițiști tâmpiti ca și tine! Vreau să fiu informat despre tot ce ține de cultul ortodox! Și vreau această informație de la români, că voi sunteți țară de popi și de profesori de religie! Știi că aceste cărți urmează să fie dezbătute luna viitoare la Toronto, la întrunirea Consiliului Mondial al Bisericilor?

Da...

Așadar, vreau să fiu sigur că la Toronto se vor lua decizii cu privire la fiecare dintre cărțile de cult ale ortodocșilor. Eu nu am timp să pierd cu prostii din astea, generale. Te rog să mi le înșirai aici pe toate...

Nu vreau să greșesc, misiunea mea este alta decât aceea de a studia cărțile de cult... Dați-mi voie să-l sun pe Preasfințitul Vitalie, el e cu slujbele, cu din astea...

Consilierul patriarhal îl sună pe Preasfințitul Vitalie.

Alo, Preasfințite! Am nevoie de informații despre cărțile de cult...

Care dintre ele, părinte consilier?

Toate!

În ce sens? Ce anume vă interesează?

Cam câte sunt? Numărul lor...

Și cât de groase! Șopti comisarul, atent la discuție.

Păi, Liturghierul, cu cele șapte laude... Octoiul, Mineele pe cele douăsprezece luni... Triodul, Penticostarul...

Cât de groase sunt? întrebă comisarul, descurajat de numărul mare al cărților.

Cât de groase sunt, Preasfinția Voastră?

Cum cât de groase? Sunt groase, părinte! Opt sute de pagini, șase sute, patru sute, depinde...

Ajunge! zise enervat comisarul și-i făcu semn să închidă. Acum înțeleg de ce se lungeste atât de mult povestea asta cu ortodocșii! Vaticanul a fost floare la ureche pe lângă turma asta întunecată! O, Evul Mediu! Când o să terminăm cu voi?!

Apoi, întorcându-se către polițieni, continuă:

Luna viitoare avem o întrunire importantă la Toronto, în care se va discuta problema antisemitismului la nivel de biserică. E știut că ortodocșii stau cel mai prost la acest capitol.

Frații noștri din Consiliul Mondial al Bisericilor vor face totul pentru a impune un proiect de cenzurare a cărților de cult ortodoxe. Obiectivul final al acestor acțiuni, care continuă linia convențiilor de la Conciliul II Vatican, este acela de a declara Evanghelia carte instigatoare la ură și de a o scoate în afara legii.

Misiunea voastră este de a pune capăt atacurilor din presă la adresa Rusiei. Consilierii noștri au ajuns la concluzia că masele de credincioși din România

sunt mai mult înclinate spre fundamentalismul de tip rusesc decât spre ecumenism.

Am reușit să ajungem la un consens cu reprezentanții Patriarhiei Moscovei și credem că la Toronto se vor lua hotărârile, de care avem nevoie. Dacă ortodocșii privesc spre Rusia, Rusia va deveni a noastră!

La Toronto s-au reunit reprezentanții tuturor bisericilor, cu excepția celor care au ieșit demonstrativ din Consiliul Mondial al Bisericilor, printre care Patriarhia Ierusalimului, Patriarhia Georgiei și Patriarhia Serbiei.

Patriarhia Rusiei, în pofida repetatelor proteste ale credincioșilor, a continuat să facă parte din Consiliul Mondial al Bisericilor, a cărui membră a devenit în 1960, pe vremea președinției lui Hrușciov, omul care a promis că îl va arăta la televizor pe ultimul preot din URSS.

Consiliul Mondial al Bisericilor este o organizație care nu reprezintă interesele nici unei biserici, scopul său fiind acela de a dezbina din interior toate structurile ecleziastice, în special pe cele tradiționale, pentru a pregăti societatea ateistă pe care au visat-o masonii din spatele Revoluției Franceze și a Revoluției Comuniste din Rusia.

Cei mai importanți membri ai CMB sînt și membri ai diverselor loji masonice. Dar numai cei din Grupul Bilderberg au primit cu o zi înaintea adunării următorul mesaj: „Schimbați Evanghelia! Distrugeți slujbele Bisericii! Am zis!”

Conferința de la Toronto a discutat în special problema holocaustului.

Concluzia care se impunea în urma luărilor de cuvânt era aceea că holocaustul este rezultatul firesc al polemicii iudeo-creștine de veacuri.

Un oarecare pastor adventist din Venezuela, pe nume Arthur Rosenstein, a rostit o alocuțiune intitulată: „Cruciadele, preludiul holocaustului”. Cu voce tremurândă de emoții, Arthur Rosenstein își rostea discursul din tribuna umbră de un steag masonic:

Onorată asistență! În această perioadă dominată de atacurile teroriste care au loc pretutindeni în lume, bisericile sunt chemate să lucreze la instaurarea păcii în lume.

Orice apărută a totalitarismului religios, imprimată de conviețuirea bisericii creștine cu tiranii bizantini, dar și europeni din Evul Mediu, trebuie ștearsă ca o pată rușinoasă de pe fața Evangheliei lui Hristos. Astăzi putem afirma cu certitudine că ura împotriva evreilor, antisemitismul, a fost alimentat de-a lungul secolelor de oamenii Bisericii Creștine, atât în Orient, cât și în Apus. La o cercetare superficială a slujbelor creștine, descoperim că ele mutesc de expresii antisemite, prin care poporul evreu este învinuit deuciderea lui Hristos.

Biserica Catolică și-a asumat vina pentru uciderea evreilor și a recurs, în 1965, la Conciliul II Vatican, la cenzurarea cărților sale de expresiile antisemite.

Credem că exemplul Vaticanului va fi urmat și de alte biserici, în special de bisericile creștine orientale, care păstrează până azi texte alcătuite în perioada bizantină, un imperiu prin excelență antisemit. (continuare în numărul viitor)

Carte legionară

"PE DRUMUL CRUCILOR CĂZUTE" – VIRGIL IONESCU (IX) - TEXT INEDIT ÎN ROMÂNIA -

(continuare din numărul trecut)

Anul 1937

Cam spre sfârșitul lui noiembrie 1936, Căpitanul a schimbat cadrele de conducere ale partidului "Totul Pentru Țară". A făcut noi numiri, tot pe termen de un an, de acord cu principiul legionar de a nu lăsa timp să se formeze biserițe bazate pe simpatii personale în cadrul Mișcării, spre deosebire de sistemul practicat în partidele politice, sprijinit de regulă tocmai pe astfel de biserițe. Așa s-a făcut că în Legiune n-a existat să fi "omul cuiva", toți eram ai Mișcării Legionare și exclusiv ai Căpitanului. Prin noua încadrare, Ionel Moța devenise vicepreședintele partidului.

Vechii șefi de regionale au fost înlocuiți. Mie mi-a revenit comanda regionalei a VI-a Dobrogea, având ca șefi de județe pe părințele Chivu la Constanța, Vasilian la Tulcea, Imbrescu la Caliacra și Pihu, singurul laic, pentru Durostor. Pentru prima dată aveam sub comandă macedoneni. Astfel am învățat să cunosc dârzenia acestor splendide elemente ale românismului, neînfricați, incorruptibili, legionari înnașcuți, gata de luptă, jertfe și mucenicii. Admirabili în totul, aveau însă defectul de a fi prea individualiști și exclusiviști. Dar și această trăsătură de caracter îmi era ușor de înțeles: moștenire atavică a vieții de singuratici, cocoțați prin stâncile Pindului, nevoiți să trăiască și să se apere singuri în contra intemperțiilor, fiarelor și oamenilor.

Bolțile cavoului "Moța și Marin" nu se uscaseră încă și politicienii reîncepuseră cu uneltirile în contra Mișcării Legionare. Toate cu obârșia din același izvor nescut de ură: Palatul!

Cu cât te arătai mai zgomotos ca dușman al Mișcării Legionare, cu atât erai mai bine primit la Palat. Aceasta devenise un fel de carte de vizită de introducere și una din condițiile principale. Regele și camarila se speriaseră, așa precum a scris Căpitanul în circulara Nr. 58, nu din cauza

dezordinii, ci din cauza ordinii cu adevărat impresionantă care a domnit în decursul înmormântării celor doi mucenici!

Presa de partide și autoritățile, fie din ordin sau numai din sugestii, cereau întronarea ordinii, a acelei ordini pe care nimeni nu o amenința.

Se zvonea de arestări și percheziții. Cei mai de aproape vizai erau cei cinci rămași în viață din echipa legionară care luptase în Spania. Se cerea arestarea și judecarea lor, deoarece, ca ofițeri de rezervă luptaseră într-o armată străină, fără autorizația prealabilă a Ministerului de Război.

Până la sfârșit, un dram de bun simț, nu știu de cine insuflat, a frânat această dorință. Un eventual proces pe această temă, chiar dacă ar fi dus la condamnări, nu ar fi rămas decât un nou triumf propagandistic pentru Mișcare.

Printr-o Circulară a timpului, Căpitanul scria: "În caz de percheziții, ziua sau noaptea, legionarii vor deschide și vor primi autoritățile cu cea mai mare amabilitate! La sedii, unde se vor găsi legionari, la apariția autorităților, se va comanda: <<Pentru onori!>>. Am reamintit acest ordin deoarece indica noul drum în felul de a gândi și acționa al

Căpitanului, pe care-l vom numi al "martirajului consimțit"! Prin această retragere în tranșeele răbdării, Căpitanul lăsa adversarului inițiativa atacului...

Apropierea vremurilor grele o simțeam cu toții, așa zice instinctiv. Prevedeam noi necazuri, suferințe și nenorociri, fără să le fi putut preciza felul, când vor veni, care și cum vor fi!

"Martirajul consimțit" a dus la asasinarea Căpitanului și a elitelor legionare. El socotise, desigur, că, în toata neomenia, adversarul va avea și unele licăriri de conștiință, că va respecta, cel puțin aparent, legalitatea, astfel că nu se va ajunge până la ucideri fără judecată; iar pedeapsa cu moartea nu făcea încă parte din jurisprudența română. S-a înșelat subestimând cruzimea acelor putregaiuri ambițioase, josnice și criminale care guvernau, dintre care unele le vom întâlni în continuare și despre care vom vorbi la vremea lor.

Încercările de a provoca Mișcarea Legionară și a o face să reacționeze violent au continuat în tot lungul anului, dar nu s-a răspuns în nici un fel.

Studentii legionari au fost scoși din cămine și mulți eliminați din universități. Până la urmă toate căminele au fost închise.

Muncitorii legionari erau dați afară din atelierele de stat, fără drept de reprimire în alte părți.

Inginerii și alți funcționari erau mutați, fără rost, de colo până colo, și adesea direct înlocuiți.

Zilnic alte nedreptăți, noi călcări de lege din partea celor ținuți să le facă respectate.

Ultimele alegeri constituționale

În toamna care venea, parlamentul liberal, împlinind patru ani de legislatură, noi alegeri erau obligatorii.

În tot timpul trecutei legislaturi, ca niciodată până atunci, vacanțele parlamentare ivite prin decese, sau din alte cauze, nu s-au mai împlinit prin alegeri parțiale, așa cum prevedea legea, guvernul temându-se că Mișcarea Legionară va fi aceea care le va câștiga.

În vederea alegerilor generale, doream să ne pregătim din vreme campania electorală și să triumfăm.

Din punct de vedere legionar am găsit Constanța schimbată mult în bine. Devenise un centru puternic, nu atât prin număr, cât mai ales prin calitatea și spiritual care domnea acolo. Avea și un sediu frumos, așezat în mijlocul unei curți spațioase, bine îngrijită. Munca lui Caratânase, Șeitan, Puiu Traian, Ovidiu Popescu, Constantin Radu, Petre Ion și a altora la fel de înzestrați, purtase roade. Noi elemente de incontestabilă valoare le împliniseră rândurile și din ele notez unele care-mi vin în minte: Stere Cutumina, Bulumete, Cucu, Gh. Stoe, Bujgole, Stilu, Cola Kirani, Chircu Atanase, Mielu Teodorescu, Tobă Niculae, Chiriază Constantin și Șocariciu, chiar atunci ieșit din închisoarea Craiova unde făcuse un an.

Inspecțiile, ca și propaganda, îmi erau ușoare. Drumurile le făceam cu mașina. Treceam Dunărea la Oltenița, făceam județele Durostor și Caliacra, apoi Constanța, la urmă Tulcea, de unde mă întorceam la București prin Măcin-Brăila.

Când ziarul Buna-Vestire a adus vestea că, în noaptea de 17 spre 18 Iunie, un trăsnet aprinsese baldachinul de lemn de deasupra mormântului Moța - Marin, mă aflam la Constanța. Pentru mine era o prevestire rea. Inima mi s-a oprit, un moment, într-o mișcare de strângere, ca de frică. Presimțeam răul ce nu se definea încă, ordonat cu cine știe cât timp înainte, și tocmai pentru că răul nu se definea și nu-l cunoșteam, îmi era frică. Cred că și Căpitanul nu gândise altfel, deși, spre a nu descuraja, prezentase cazul ca pe o minune, deoarece crucea de lemn din

mijlocul baldachinului ars scăpase neatinsă de flăcări!

În vara aceleiași an s-a deschis, pentru sezonul de vară de la Carmen-Sylva, un restaurant și un consum legionar. Întreprinderea, sub supravegherea directă a Căpitanului și cu ajutorul inimosului Petrică Bolintineanu, s-a dezvoltat admirabil.

Taberele, numite de astă dată de "odihnă", căci cele de "muncă" fuseseră interzise, care urmau să se deschidă în diferite puncte ale țării, au trebuit să fie contramandate, căci guvernul nu le mai permitea.

În vara aceea am plecat din nou în străinătate, de astă dată cu mașina. Cum drumul ducea prin Aiud, nu puteam trece pe la poarta închisorii fără să fi văzut pe Nichi Constantinescu, Belinfante și Caranica - Nicadorii.

Directorul penitenciarului i-a adus în cancelarie și ne-a lăsat singuri. Le-am înmănat câteva nimicuri și, la despărțire, toți trei ne-au condus fără pază până în afara închisorii, la automobil.

Pe drum soția mea a găsit un plic cu flori presate și câteva rânduri iscălite de cei trei, prin care ne urau călătorie bună. Delicata atenție ne-a făcut plăcere și le-am putut mulțumi, un an mai târziu, la închisoarea Râmnicul Sărat, când ne-am reîntâlnit, fiind și eu un condamnat.

În cursul unuia din drumurile următoare la Constanța am fost rechemat la București: bătrânul General Cantacuzino, eroul de război, murise.

Nefiind posibilă împiedicarea solemnităților, legionarii Căpitanului au defilat pentru ultima oară pe străzile Bucureștiului, încolonați și în frățietate de paradă cu Armata și reprezentanții ei.

Înhumarea a avut loc la cimitirul Belu în cavoul familiei Generalului, lângă soția lui, după dorința exprimată de el. Altfel, locul i-ar fi fost lângă Moța și Marin.

Impresionat de acest nou doliu legionar, Căpitanul își reamintea și ne povestea, adesea, amintirile lui despre General, mai ales în legătură cu procesul Duca, scoțând în evidență cât ne fusese de util pentru achitarea noastră și câte alte servicii ne făcuse, în repetate rânduri.

Cum de peste tot se zvonea că timpuri mult mai grele se apropiau pentru Legiune, în care înalți militari și oameni de stat urmau să fie amestecați, Căpitanul le amintea să nu se bucure de viitoare onoruri, primite în schimbul unor acțiuni murdare care li s-ar fi cerut, căci nu vor fi decât trecători în viața publică și curând nu vor mai fi mare lucru, la fel cu generalul Uică (care încercase, din ordinul regelui, să condamne conducerea legionară în procesul Duca, deși aceasta nu era implicată), oricare și oricâte le-ar fi fost onorurile! Mai târziu se vor căi, dar va fi prea târziu!

Cei vizai au rămas surzi la acest avertisment, căci omul nu vrea să înțeleagă ceea ce nu-i convine, mai ales când e vorba de interese imediate. S-au îmbulzit să ne sugrum!

Consecința? S-a văzut! Au pierit mai toți sub teroarea comunistă, cei mai numeroși prin pușcării sau lagăre de muncă forțată, în aceleași chinuri, dacă nu mai rău, decât acelea pe care ni le impusese nouă!

(continuare în numărul viitor)

Pagină realizată de Ștefan Buxescu, student

AGRESIUNEA STATULUI ÎMPOTRIVA CETĂȚEANULUI (II)

- CONFERINȚĂ LA SUCEAVA, NOV. 2009 -
FUNDAȚIA "ȘFINȚII MARTIRI BRÂNCOVENI"

(continuare din numărul trecut)

Avocat Cezar Axinte:

- Sigur că sunt alții care se gândesc la alte construcții politice, să facă un partid, să dea o lovitură de stat, să facă o revoluție. (Notă: În acest moment câteva priviri erau ațintite spre mine, îmbrăcat în cămașă verde, motiv pentru care m-am simțit ușor vizat, ca fiind "dușman al poporului"). Păcatele mele, eu stăteam așa cuminte! Din nefericire, manipularea și spălarea creierelor îi poate atinge chiar și pe cei mai buni și vigilenți dintre români. Doctrina Mișcării Legionare scrie negru pe alb că niciodată, niciodată, niciodată, Legiunea nu va ajunge la putere prin lovitură de stat, adică printr-o mișelie și crimă. Legiunea a pornit de la icoană, și se va termina tot la icoană, la sfârșitul veacurilor!).

Ei bine, părintele Arsenie Papacioc (n. n.: fost legionar) mi-a zis acum ani de zile: "revoluție fără revoluție". Ani de zile nu am înțeles, dar tot părintele m-a luminat și mi-a zis că totul începe de la transfigurarea personală, de la revoluția personală, interioară (n. n.: părintele nu făcea altceva decât să explice doctrina legionară).

Avem o grămadă de entități juridice dar nu avem oameni, nu avem persoane.

Constructul juridic este un mecanism care are rolul de a păstra supunerea civică, pentru ca puterea să-și realizeze agenda politică. Atât!

Când o persoană încercă să depășească această zonă, atunci nu se mai ține cont de nici o lege, nici de drepturile omului și nici de libertățile tale, iar pe ei nu-i doare mâna să te aresteze. (N. n.: Mai mult: ei te vor aresta chiar pentru delictul de opinie, dacă această opinie le strică lor afacerile și politicile, și te vor arunca în pușcărie sub pretexte care de care mai ridicole, într-o tăcere media absolută, așa cum au făcut cu Ernst Zundel, deținut politic în scumpa noastră eră globalistă).

Ca avocat am cercetat această zonă și mi-am dat seama că nu avem nici o șansă dacă noi ne apărăm cu mijloace juridice, pentru că mijloacele juridice sunt construite de către ei și sunt armele lor. **Armele noastre, ale creștinilor, sunt altele.**

În "minunata lume nouă" care se construiește, creștinul ortodox va fi indezirabil. **Vom fi singuri lumește, împotriva tuturor. Și iată că suntem deja: "Cum adică, dvs., ca popor european, nu înțelegeți că minoritățile sexuale trebuie să aibă aceleași drepturi cu toți cetățenii țării?"** (N. n.: Și pedofili, drogații, exhibiționiștii și perversii sexual deja au drepturi depline în "marea familie europeană". Iar relațiile sexuale ale unui bărbat cu un adolescent care a împlinit 15 ani, nu se mai incriminează pentru că s-a dat "dezlegare" la pedofilie: aceștia și-au făcut în Danemarca un partid propriu care militează continuu pentru scăderea vârstei celor care sunt incriminați pentru pedofilie - vrând să ajungă, probabil, de la vârsta de 15 ani, la vârsta de 5 ani! Toate acestea, însă, "conform legii"! Nu mai bine rămânem noi în marea familie ortodoxă și îi lăsam pe ei în pace cu marea lor familie europeană, hădă și scârboasă? Îi lăsam noi, dar ce ne facem, că nu ne mai lasă ei pe noi, și devin din ce în ce mai agresivi!)

Aderarea României la Uniunea Europeană s-a făcut teritorial și - acum voi spune ceva grav - poporul de aici trebuie stăpinit! Ei au anexat România. De ce spun asta? Pentru că **statul, prin puterile sale, a renunțat la suveranitate; statul nostru nu-și mai ocrotește cetățenii.** (N. n.: Statul român le-a dat iluminărilor țara noastră cu tot cu oasele și sângele străbunilor din ea, în schimbul unor comisioane ce le asigură bunăstarea pe următorii o sută de ani, lor și familiilor lor degenerate. Dar în curând va veni scadența și atunci vor intra în cimitir, cu fața împietrită de disperare, ca toți ateii! Iar dincolo vor trebui să dea socoteală nu numai în fața lui Dumnezeu, ci și în fața celor pe care i-au ucis cu sânge rece și a celor care au murit pentru pământul și țara pe care ei au vândut-o).

Dacă mâine se dă un ordin la nivel UE privind alimentația, în 24 de ore la București este pus în executare, iar pentru a duce aceasta la bun sfârșit, sunt chemate toate puterile statului, inclusiv puterea judecătorească.

Când am citit, în 2003, articolul din *Constituție* prin care România renunța de bună voie la suveranitatea ei, după 2000 de ani de jertfe și de sânge, mi-am dat seama că, din punct de vedere juridic - sau, dacă vrei, geopolitic, suntem terminați.

Dar asta, nu mai are importanță, pentru că ne-au luat totul, toată țara cu bogățiile ei.

S-au împrumutat de 71 de miliarde de euro. **Știți ce înseamnă aceasta din punct de vedere economic?**

Niciodată poporul nostru nu va mai putea plăti această datorie, iar toate aceste datorii vor presa asupra copiilor noștri și copiilor copiilor noștri.

Noi nu ne înfricoșăm, căci știm că toate acestea trebuie să vină, dar-dacă se pune în primejdie sufletul, atunci nu mai putem să stăm. Prin acțiunea sau inacțiunea statului, acesta ne pune în primejdie mântuirea. Ei bine, în cazul acesta, **Sfinții Părinți spun "fă-te sabie".**

Noi nu suntem în stare să dăm o palmă, așa cum a dat Sf. Nicolae în plin Sinod, pentru că suntem foarte slăbănogiți sufletește.

Dar avem sabia Duhului Sfânt, pe care ne-a lăsat-o Mântuitorul și pe care ne-o dă fiecareia să o mânuim.

Noi nu așteptăm ajutor de la om și cu atât mai puțin de la acești oameni care azi, ieri și mâine, conduc, au condus și vor conduce statul român.

Statul are bani să facă orice. (N. n.: inclusiv monumentul holocaustului, din pensia și taxele amărăților, monument unde bocește Bănescu ca o babă plătită, la înmormântarea altora, în timp ce se face că nu vede mormanele de cadavre din grădina lui: unde este ordin nu discută tovarășul Bănescu! Cu ani de zile în urmă, când Victor Ciorbea îl întreba pe "luptătorul luminii", Bănescu, de ce distruge din interior coaliția CDR - așa cum face cu toate coalițiile în care este angajat - acesta îi șoplea la ureche d-lui Ciorbea, lăsându-l mut de uimire, că nu are nimic cu el personal, dar are un ordin de executat).

Statul are bani să facă din România țara opțiunii femeilor de a se căsători de cinci ori, adică invitație la turism sexual, dar nu are bani să susțină un seminar teologic. Este cumplit, este indicatorul cel mai elocvent al degradării morale a conducătorilor statului.

Noi nu ne amăgim între "ăla" și "celălalt". **Știm un singur lucru, și anume că nu putem să mai așteptăm nimic de la stat.**

Tot ceea ce ne dă statul este luat de la noi, iar banii aceia pe care ni-i dă acest stat au un cost prea mare, au un cost duhovnicesc pe care nu îl mai putem plăti. Vedeți ce s-a întâmplat: ne-au lăsat pradă lupilor în piei de oaie!

Interfața integrării în UE au fost băncile. Ce suferințe, ce tragedii, oameni care nu își pot plăti dările! Și este atât de simplu, de fapt: **ce s-ar întâmpla dacă s-ar face Asociația Națională a Debitorilor și nu mai plătim deoarece clauzele din contractul bancar sunt abuzive?** "Stimați tovarăși, nu vă mai plătim!"

Sigur că imediat o să apară cineva care să spună: "Asta este anarhist, asta vă împinge la nesupunere civică, este nebun!" Este și firesc: el nu vor de la noi bani. Tipărița de bani este la ei, asta o știe toată lumea. Ei vor viața noastră. (N. n.: pentru a ne subjugă curând, complet, prin însemnarea noastră cu microcipurile pe care iluminății mizează să le primim în disperarea materială în care ne vor duce ei).

O să vă dau un exemplu: eu am făcut un credit, totul era în regulă, dar în momentul în care trebuia să-mi dea banii, m-au anunțat că a intervenit o

schimbare, mi-au spus că nu mai sunt 120, ci sunt 360. Am întrebat ce este asta și mi-au explicat că nu mai sunt 120 de luni de dobândă, ci 360 de luni: ei mi-au făcut socoteala pe 30 de ani din viața mea la credit, pentru că

nu îi interesau doar 10 ani din viața mea.

(N. n.: Cunosc cazuri concrete ale unor cetățeni străini care nu au mai primit alt împrumut la bancă pentru că... "au plătit datoria prea repede"! Acum au banierii grijă de tine să nu mai plătești anticipat, pentru că, pur și simplu, prin contractul pe care îl semnezi nu te mai lasă să faci asta).

Aș vrea să fac o organizație care să aperse drepturile debitorilor, să vedem dacă se înregistrează. Nu se va înregistra! Noi suntem în poziție de legitimă apărare, iar miza nu mai este materială, ci duhovnicească, miza este sufletul. Este un atac la veșnicie și asta nu putem accepta!

Nu putem să răspundem cu armele lor, pentru că am înlocui niște mișei cu alți mișei.

Ei știu că avem o credință uluitoare și sunt efectiv uimiți cum **poporul acesta, așa oropsit cum a fost el, atâtea sute de ani, nu a cedat. Iar explicația nu poate fi decât aceea că, atunci când era cu spatele la zid, a cerut ajutorul pe verticală.**

Nu ne temem de nimic, pentru că la Judecată vin Neamurile. Mi-a zis un părinte de aici, din Moldova: **"Singur nu ți mântuiești!"** Minunat cuvânt: fiecare dintre noi contează pentru celălalt. Fiecare păcat al nostru afectează într-o măsură mai mare sau mai mică toată umanitatea. Dar și fiecare faptă sau gând bun al nostru, ridică și primește toată umanitatea. Nu există nici un motiv ca Dumnezeu să mai rabde lumea aceasta strâmbă, decât mila și iubirea Sa față de oamenii!

Nu vreau să plecăm cu impresia că am vorbit și noi acolo și acum mergem fiecare acasă și ne vedem de treabă. **Cu siguranță, în mod concret am putea să facem, fiecare, câte ceva. Realitatea fezabilă...** Iată că iar vorbesc limbaj Windows, că limba română încep să o uit. Deci, cine nu vorbește acum limbaj-mașină, combinat obligatoriu cu engleza americană, este considerat analfabet în România. Spunea Sf. Paisie Aghioritul un lucru fantastic: "De ar mai rămâne puțin aluat!" - aluat care să dozească toată frământătura.

Toată reconstrucția trebuie să înceapă de la femeie. Este singura modalitate de a ne scăpa de marasmul acesta nebunesc. Pentru că, așa cum ne spun și Sfinții Părinți, rugăciunea mamei pentru copil cutremură temelile pământului. Și dacă mama va fi ajutată de tine, de mine, ea va da naștere la prunci și, mai mult decât atât, ea va crește prunci creștini măcar în aceea măsură în care copilul să rămână "aluat" pentru continuarea neamului acesta.

Cam ăcestea am avut de spus; dacă aveți întrebări vă rog să le formulați!"

Întrebare din sală: "D-le avocat, noi ce facem, mergem la referendum sau nu mergem?"

Răspunsul d-lui avocat Cezar Axinte (după o scurtă pauză de gândire), ușor uimit:

Fundația „Sfinții Martiri Brâncoveni”
Suceava

CONFERINȚA PUBLICĂ
LEGITIMA APĂRARE
A CETĂȚEANULUI FAȚĂ DE AGRESIUNEA STATULUI

avocat **CEZAR AXINTE**
părintele **IUSTIN PETRE**

Casa de Cultură - Sala Mică
marți, 10 noiembrie 2009, ora 18
DISCUȚII, ÎNTREBĂRI, SOLUȚII

- Îmi pare rău că nu pot să vă răspund. Eu nu sunt la curent cu lucrurile acestea. Vă rog să mă credeți că îmi provoacă o repulsie organică.

Întrebare din sală: „Avem dreptul să cerem pașapoarte și buletine fără cip?”

DI. avocat Cezar Axinte:

- Dreptul îl avem. *Petiționarea în România este liberă. Dar la ce vă folosește?* Noi suntem liberi să cerem orice (n. n.: problema este că nu se va aproba).

Vedeți, noi nu mai putem gândi normal pentru că suntem infectați de o media care este doar în slujba puterii. Putem să cerem pașapoartă fără cip! Dar în județele unde nu mai sunt exemplare, nu veți primi.

Un lucru puțin observat este acela că cei care au buletine noi, de câteva săptămâni, nu mai au părinți trecuți pe buletin. Un neam fără părinți, fără istorie, fără trecut.

Neamul transcende cipului, CNP-ului și certificatului de deces! Dacă în buletin dvs. nu mai aveți mamă și tată, atunci sunteți cetățean european...

Vor fi drame... Dar vă dau o soluție provizorie: vă faceți mutație la Constanța și primiți un pașaport nou pentru zece ani.

Dacă vă faceți pașapoarte care sunt valabile zece ani, ele vor expira în doi ani!

Ținta cu predilecție a noului guvernământ european este familia. Familia creștină, cu predilecție, devine ultima redută. În momentul în care la 10-12 ani vaccinezi copilul contra unei boli cu transmitere sexuală, în mintea acestui copil se iscă următorul gând: „acum sunt vaccinat, fac ce vreau, că nu mă mai îmbolnăvesc!”

Întrebare din sală: „Care este reacția colegilor de breaslă la ceea ce spuneți dvs.?”

DI. avocat Axinte răspunde:

- Ei bine, aici este o poveste mai lungă. Avocatura și creștinismul nu se vor întâlni niciodată! Prin urmare, este un sofism să spui „avocat creștin ortodox”.

Oamenii, în general, sunt țiinuți de statut. Știți ce spune statutul? „Nu faci ce ți se cere și ce este scris de noi, atunci pleci”. În avocatură, nesupunerea asta echivalează cu moarte civică: dacă nu pot să proferez la Constanța, nu voi, putea profesia nici la Galați sau în altă parte, pentru că sunt exclus.

Belciugul pe care îl ai în nas este păcatul. Adevărul te va face liber pentru că, dacă ești în adevăr, atunci nu mai poți fi manipulat.

Aș putea să vă spun că vom face un partid și vom câștiga alegerile; și ce? Vom avea o datorie de 71 de miliarde și o să vină un iudeu să bată cu pumnul în masă și să ne spună, mie și partidului meu, că noi trebuie să facem o politică ecumenică de dragoste. La ce îmi folosește atunci partidul?

(N. n.: La Festivalul Filmului Românesc din 2009, în juriu s-a aflat și un elvețian sau francez - slavă Domnului că nu îmi încarc memoria cu gunoarie! - care a declarat, intrigat, că nu a văzut nicăieri de atât de multe ori semnul crucii ca în filmele românești și că pe el, „laic” fiind, îl deranjează).

Eu cred că vom salva România prin insule de creștinism și de ortodoxie.

Este bine să evităm sentimentul unei singurătăți care, la un moment dat, ne poate da falsa impresie că suntem nebuni prin faptul că ne comportăm atipic față de modelele și paradigmele societății de astăzi.

Cineva m-a întrebat dacă statul bizantin ar fi posibil. Eu cu dvs. ne întâlnim duminică la biserică: iată statul bizantin în duh!

Întrebare din sală: „Ați folosit sintagma <<el>>; cine sunt <<el>>?”

Răspuns: „El” sunt suprastatul european, mamonocratic. „El” sunt UE cu organisme sale politice (n. n.: UE este ceea ce se vede și este palpabil, însă „ei” sunt mult mai sus și mai oculti).

Aceasta nu este o conferință, ci un exercițiu civic, un răspuns al corpului social.

Nimeni nu are voie să se atingă de tine. Dacă cineva îți dă o aspirină care îți cauzează ceva, atunci acel cineva ar trebui să fie terminat (n. n.: profesional și moral, și cercetat penal). Ce să mai vorbim dacă acel cineva injectează un fluid în tine!

Dacă un copil stă opt ore pe zi în fața televizorului, nu îi va mai spune mamei: „Azi la noi a venit o tanti asistentă

drăguță, rujată, machiată și mi-a spus că vaccinul este foarte plăcut și că trebuie să-l facem”. Pentru că televizorul distruge comunicarea din familie, îi ia locul acesteia.

Dar nu vă lăsați! Nu vă lăsați, pentru că este o înșelăciune și un lucru sută la sută ilegal! Ei nu au voie să se atingă de corpul omenesc cu o singură excepție: atunci când este decretată stare de necesitate. Ei aici vor să ajungă cu tot circuitul ăsta mediatic: la starea de necesitate.

Ei spun acum „noua gripă”: iată că denumirea i s-a modificat, pentru că nu mai știu ce este.

Păi dacă nu mai știu ce este, de unde știu că este vaccinul bun?

Acesta este exercițiul pe care noi trebuie să îl facem (n. n.: să ne împotrivim abuzurilor și manipularii), pentru că am fost intoxicați 20 de ani.

(N. n.: Să facem exercițiul logicii pe care tocmai ei au scos-o din școli, exercițiul minții, pentru că „elitele”, prin instrumentul lor numit „masonerie”, vor să ne transforme în niște legume semiputrezite, așa cum din păcate vedem că au devenit o mulțime de compatrioți ai noștri, care sunt aproape direct vinovați de aceasta prin faptul că din comoditate au refuzat și refuză sistematic să gândească).

A urmat intervenția d-lui doctor (al cărui nume nu l-am reținut, din păcate):

- În România, în septembrie erau declarate 400 de cazuri de gripa „nouă”, pentru care Ministerul Sănătății a simțit nevoia să achiziționeze 6 milioane de vaccinuri.

Și pentru că, bineînțeles, nu era suficient pentru 400 de cazuri de gripă, s-au mai comandat încă 6 milioane de doze de vaccin care urmează să vină anul viitor (asta e în proiect.).

Organizația Mondială a Sănătății a declarat pandemie fără să țină cont de condițiile care trebuiau îndeplinite pentru această decretare, în mod special rata de mortalitate care ar fi trebuit să fie foarte mare. (N. n.: Iluminații au avut grija ca mai întâi să schimbe denumirea pandemiei din dicționar. Astfel, este numit „pandemie” chiar un virus care creează cinci morți. Nostim, nu?)

Vaccinul este unul experimental.

În America au fost date în judecată instituții medicale pentru că au sărit etapele clasice de creare a unui vaccin și au creat un ser nesigur.

Aceste vaccinuri au niște adjuvanți care sunt recunoscuți ca foarte periculoși, cu efecte adverse precum paralizările, decesele, etc.

DI. avocat Cezar Axinte intervine:

- Există o bancă ce are logo-ul „gândim la fel”. Ei, între ei, gândesc la fel; noi gândim altfel.

Reprezentantul băncilor din România a întrebat: „Ce facem, d-le președinte, că nu ne mai pot plăti clienții datoriile?”

(N. n.: „Ei” sunt într-o mare dilemă acum, pentru că nu știu cum să facă: vor să reducă și populația globului, vor să și rămână oamenii în viață spre a le plăti datoriile. Ce fac ei dacă lumea moare înainte? Ideal ar fi pentru ei dacă ar putea să le plătească ratele bancare morții - dar nu mai înainte de a fi satanizați, cipuiți etc. Tot stau, se frământă și nu știu cum să rezolve dilema aceasta!)

În UE nu sunt drepturi pentru colectivități religioase minoritare. Ele au fost excluse din capul locului. (n. n.: cu excepția celor iudaice).

(N. n.: Unul dintre Rockefelleri îi mărturisea regizorului evreu Aaron Russo (regizor ulterior asasinat pentru deconspirarea conținutului conversației): „Feminismul a fost creat pentru că noi nu puteam impozita și femeile care stăteau acasă. Ele nu ne slujeau pe noi. Apoi, dacă stăteau acasă, ele le făceau educație proprie copiilor lor, iar instituțiile noastre, grădinițele, școlile, înființate și subvenționate de către noi, nu îi mai puteau îndoctrina de mici pe acești copii cu ceea ce doream noi”.

Recent s-a cerut scoaterea din manual a lui Coșbuc și Eminescu. Caragiale a fost deja scos, ca și alți câțiva: Caragiale este „reacționar”.

Construcția aceasta - de a induce un sentiment morbid într-un grup de oameni - are scopul de a demobiliza, de a descuraja. Ei ne țin sub presiunea aceasta o lună, două, trei și vine o domnișoară binevoitoare la televizor care ne spune că s-au omorât cinci copii între ei și după aceea zâmbește spunând că s-a lansat un nou parfum pe piață, iar după aceea ne anunță că cel mai mare focar de infecție și pericol de contaminare cu virusul gripal sunt icoanele și sfântul potir! Aici se bate cu toată această nebulă! Cred că ei vor să ne împărtășim cu cipuri.

(N. n.: Catolicii deja au „inovat” fel și fel de „instrumente de unică folosință” pentru enoriași. Imaginați-vă preotul cu maldărul de lingurițe de plastic la împărtășanie, ca să nu se molipsească enoriașii de te-miri-ce...)

Acum șapte ani am început o construcție profesională care s-a numit Baroul Constituțional Român, cu lupte extraordinare de grele.

Au reușit până la urmă să scoată organizația noastră în afara legii. Bineînțeles că neconstituțional.

De ce? Pentru că atunci am identificat că **începutul reformei în România trebuie să înceapă de la legislație și Justiție.** Prin urmare, avocații, ca parteneri de justiție, trebuiau să intre într-o fază de primeneală.

Așa cum era construită profesia la momentul respectiv, arăta ca o sfeclă: un „guru” care lua 10% taxe și avea drept „de viață și de moarte” asupra ta. Nu exagerez; vorbim de viața profesională: dacă „guru” vroia să te dea afară din profesie, putea face astfel încât să nu mai profesezi nicăieri.

A început o luptă pe viață și pe moarte, o luptă între toate autoritățile statului și câteva persoane care nu vroiau să se supună acestui regim juridic.

Au trecut vreo șapte ani până UE, Curtea Europeană, într-o acțiune pe care am făcut-o împotriva statului român; ne-a dat dreptate.

Acum există „reformatorii” și „clasiici”; sunt două tabere: tabăra noastră, a celor care vrem reforma, și tabăra celor care au fost apărătorii lui Ceaușescu (iar când au fost puși să-l apere, l-au acuzat).

(...)

Întrebare din sală: „Să folosim la Sfânta Împărtășanie lingurițe de unică folosință?” (N. n.: Exact ce spuneam mai sus: asta fac catolicii.)

Reacții de mirare din sală. Mămur.

DI. avocat Cezar Axinte răspunde:

- Putem să luăm și biscuiți, dar nu la Sfânta Împărtășanie, dar nu în Ortodoxie!

Va veni un moment în care, deși vor geme de abundență jitițele, noi nu vom avea ce mânca. Acest moment a și venit pentru mulți dintre români.

Dacă jitițele sunt pline, asta înseamnă că multinaționalele sunt bogate, nu noi.

E și normal să fie bogate că ne-au furat cât au putut. Asta înseamnă că ei sunt bogați, nu noi. Noi suntem tot muritori de foame, cu taxe imense plătite și fără bani în buzunare. (N. n.: „Alimentația, injecțiile și poruncile se vor combina încă de la cea mai fragedă vârstă, pentru a produce personalitatea și credințele pe care autoritățile le consideră dezirabile, iar orice critică serioasă la adresa puterii va deveni imposibilă din punct de vedere psihologic. Chiar dacă toți vor fi nefericiți, oamenii se vor considera fericiți, pentru că așa le va porunci guvernul.” - Bertrand Russel, gânditor și politolog american contemporan).

După ce citește mesajul pe care l-am înmănat și eu, dl. doctor anunță:

- Cineva ne informează că în sală nu sunt numai oameni din Suceava, ci și veniți de la București.

Cei prezenți sunt vădit plăcut impresionați.

DI. doctor continuă:

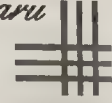
- Noi nu putem decât să mulțumim pentru aceasta. Tocmai de la București...

Părintele Iustin Petre încheie:

- Trebuie să încercăm să instaurăm o teocrație paralelă cu democrația pe care ne-o propun tovarășii din fruntea țării...

Mulțumim din suflet! Așa să vă ajute Dumnezeu, așa să ne ajute Dumnezeu!

A consemnat Forul Moraru

Martirilor legionari

URMAȘII LUI EMINESCU

Acum, MOȚA și MARIN au căzut, luptând departe de hotarele țării. Cu ce gând?

L-au mărturisit chiar ei în cea din urmă scrisoare:

"Nu este adevărat că, rămași aci, puteam fi mai de folos - și eu, și toți care au luat acest drum, luptei de acasă.

Biruința morală pe care o vom câștiga în Spania (cu orice jertfe), va fi mai mare pentru lupta națională, decât tot ce am mai putea face în restul vieții noastre - ba și dincolo de ea... Acesta e adevărul".

Așadar, "biruința morală"! Cu acest cuget au plecat, știind bine că nu se vor mai întoarce decât cu mâinile pe piept. **Românii adevărați înțeleg de ce e vorba...** (...)

Din țara lui Horia, din Oltenia lui Tudor, din marea Moldovă a lui Ștefan Vodă... și de peste tot, tineretul rămas neîntințat s-a trezit ca dintr-un somn de moarte.

Revelația cea mare pentru sufletul celor lipiți de țărâna acestei țări a fost regăsirea doctrinei aceleia care a adunat cel dintâi congres panromânesc la Putna, EMINESCU.

Câștigul cel mai mare... experiența profundă și uimitoare petrecută cu noi, e aceasta: am găsit cheia dezlegării noastre din întinericul nedumeririlor; ea stă în pilda luptătorilor noștri de altădată. (...)

Citind și recitind dureroasele pagini ale lui Eminescu despre elementele parazitare (mai noi și mai vechi), tinerii au găsit pe adevăratul lor educator. **Căci după ce poți cunoaște pe un pedagog al națiunii? și care e datoria lui cea dintâi?**

E aceasta: să descopere centrul sistemului sufletesc al generației pe care o îndrumă (soarele acestui sistem), adică ideea cardinală pentru care

trebuie să trăiești, iar, dacă e nevoie, să și mori pentru ea.

Ideea e aceasta: să mântuim neamul românesc de sub apăsarea străinilor și înstrăinaților!

Regresiunea teritorială în tot lungul hotarelor, regresivitatea demografică (în ce privește natalitatea, sănătatea și omogenitatea etnică) și grozava regresivitate economică sunt acum fapte pozitive pentru conștiința tuturor celor care au ochi să vadă și urechi să audă.

Tinerii de azi - nu e vorba de cei amoriți cu stupefianțe fizice și intelectuale - tinerii adevărați își dau seama că poporul nostru nu e un copac atins de bătrânețe, pe cale să i se usuce câteva ramuri, ci e atins de o adâncă răceală chiar la rădăcină. Viermii care îi rod măduva trebuie așadar scoși repede și aruncați. Nu mai e timp de amânare. (...)

Știu că generația veștedă de ieri, precum și pseudo-tineretul cu ideologie de bazar, nu pot pătrunde adevărata lui semnificare. (...)

Murind de bunăvoie, MOȚA și MARIN au spus răspicat:

"Deschideți ochii la amestecul străinilor care vor strivi tot ce e românesc în România, după cum strivesc tot ce e spaniol în Spania!"

Înlățurați cât mai lute vinovată și neghioaba tactică a partidelor împănate cu străinii care ne-au invadat țara și vor acum să încătușeze întreg poporul român, după cum a încătușat și paralizat pe atâți conducători politici, ademeniți cu blidul de linte al consiliilor de administrație..."

MOȚA și MARIN, prin jertfirea lor de bună voie, au dat semnalul unificării suferințelor a tuturor românilor care se mai simt Români. Cu sângele lor românesc, ei au voit să vindece rana înveninată a dezbinărilor din trecut.

comandant legionar contemporan cu noi, cel care a reînființat Senatul Legionar după 1989 și ne-a făcut legionari,

- jurist RADU CONSTANTIN DEMETRESCU (†22 ian. 2005), legionar și membru al colegiului nostru de redacție,

- ing. MIHAI MOȚA (†13 ian. 1992), fiul lui Ion Moța, remarcabil și demn urmaș al eroului legionar, care s-a stins din viață pe aceeași dată ca și celebrul său tată.

O delegație a Mișcării Legionare, în frunte cu Nicador Zelea-Codreanu, a asistat la desfășurarea ceremoniei religioase.

Preotul paroh, Vasile Gordon, a amintit de "sacrificiul celor doi mari români, Moța și Marin, care și-au dat viața pentru creștinătate", menționând faptul că, în urmă cu 73 de ani, **chiar în această biserică au fost prohodii**, fiind conduși pe ultimul drum de un sobor de 400 de preoți, și a îndemnat

ATROCITĂȚI COMUNISTE

NOTĂ: Am publicat și în urmă cu trei ani exemple ale atrocităților comise de comuniști, dar le repetăm pentru a întipări în memoria colectivă ce înseamnă, în realitate, comunismul, ce făceau în Spania anilor 30 "republicanii", "forțele democratice", "progresiste", opuse naționalistilor.

ACESTE MONSTRUOZITĂȚI S-AU PETRECUT PRETUTUNDENI ÎN LUME UNDE S-A INSTAURAT COMUNISMUL!

Iată împotriva cui au luptat legionarii:

"Între prizonierii luați de comuniști se afla și un bătrân industriaș, un om foarte cumsecade și un patron cinstit și respectuos față de drepturile lucrătorilor pe care îi întrebuința.

După vreo două săptămâni de prizonierat, bietului bătrân i se reduce complet hrana și este ținut 3 zile fără pic de mâncare. În sfârșit, i se

aduce un șnițel pe care omul îl mănâncă cu mare poftă. Îndată după masă, comuniștii îi spun că șnițelul fusese preparat din carnea fiului său, prizonier și el în altă parte a orașului. Aproape înnebunit, bătrânul refuză să creadă; atunci i se aduce, proaspăt ucis, cadavrul fiului său, și i se arată locul din pulpă de unde se tăiasse friptura!"

(dr. avocat comandant al Bunei Vestiri VASILE MARIN - "CREZ DE GENERAȚIE" - "Note din drumul spre frontul spaniol")

"Ce fac însă comuniștii cu prizonierii! Taierea nasului, a limbii, scoaterea ochilor - astea sunt fleacuri!

Alte chinuri degradatoare, practici murdare

Aceasta este semnificația istorică a morții lor.

Fi-vor ei ascultați?

Vom vedea.

Un lucru însă este sigur: că cei doi eroi care au înfruntat moartea și cu soții lor de credință, o generație nouă s-a ivit în cuprinsul hotarelor României.

Prin URMAȘII CINSTITULUI EMINESCU, o epocă nouă începe în conștiința poporului românesc. Generația

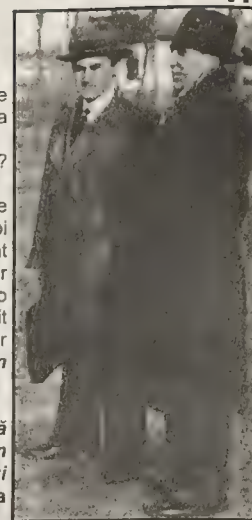
interimară a încetat.

Tineri eroi, care ați mers cu fruntea sus în fața morții, chipul vostru se înalță acum ca un steag în mijlocul bătăliei. Monumentul sub care veți dormi va fi cel mai frumos și cel mai cinstit dintre toate, în ziua când România va fi a Românilor și numai a Românilor. Numele vostru are chiar de pe acum strălucirea unui monument."

SIMION MEHEDIȚI

(profesor universitar, academician, personalitate culturală și academică, simpatizant legionar)

- articol din **"Cuvântul Studențesc"**, feb.1937 (selecțiuni) -

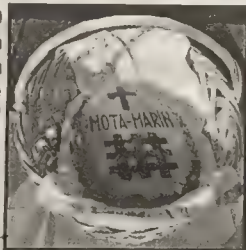
I. Moța și V. Marin

Sâmbătă, 9 ianuarie 2009, am organizat, la biserica Sf. Ilie Gorgani, parastasul martirilor legionari Ion Moța și Vasile Marin.

Cu acest prilej i-am pomenit și pe ceilalți legionari trecuți în veșnicie în luna ianuarie:

- prof. VASILE CRISTESCU (†26 ian. 1939), doctor în Istorie, comandant legionar, vicepreședintele Partidului "Totul Pentru Țară", șeful Comandamentului Legionar "de prigoană" (instituit după arestarea Căpitanului), asasinat prin trădarea lui H. Sima;

- dr. IONEL ZEANĂ (†8 ian. 2002), ultimul

enoriașii prezenți să deschidă internetul și să caute cărți pentru a se documenta în legătură

cu acest subiect. Pentru că **nu poți fi un bun creștin "fără idei politice", nu poți să fii creștin fără să te interesezi de frații tăi de Neam, fără să fii și un bun român.**

Și nici un bun român nu vei fi niciodată dacă nu ești creștin ortodox, ci doar simplu "liber cugetător".

Creștin și român - una din noțiuni o implică obligatoriu pe cealaltă!

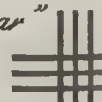
ce se termină cu amputarea organelor genitale, ce sunt date să fie mâncate de victimă; desfacerea cutiei craniene, în care se amestecă creierii cu un băț.

Victima moare în chinuri îngrozitoare, apoi i se urinează pe creieri."

"Pe treptele altarului recunoaștem, cu groază, cadavrul unui preot, cu mâinile legate la spate. Are o figură oribilă. Ne privește parcă, cu globurile ochilor nefiresc de mari. Apropiindu-ne, ne dăm seama că pleoapele i-au fost tăiate, iar nările umplute cu praf de pușcă și explodate. Pe pereți, bucăți de creier, cu sânge și fire de păr."

(avocat comandant al Bunei Vestiri NICOLAE TOTU - "ÎNSEMNĂRI DE PE FRONT")

Redacția "Cuvântul Legionar"

BRĂILA •

În zona veche a orașului se află parcul central cu bustul împăratului Traian, operă a sculptorului Tache Dima Pavelescu, ridicat în 1906, pe al cărui soclu este înscris un fragment din zidul cetății Brăila și este gravat simbolul vechiului port de pescari, o corabie cu pânze.

Dintre biserici, cea mai valoroasă este considerată a fi cea cu hramul „**Sfinții Arhangheii Mihail și Gavril**”, o fostă geamie din sec. al XVII-lea care a fost transformată în biserică ortodoxă în 1831.

O altă biserică ce fascinează prin înfățișarea și bogăția ei, este **Biserica Grecească** (str. Călărăși), ridicată în 1872 și păstrând numeroase fresce executate de pictorul Gh. Tăttărăscu.

În **Muzeul de Artă** (str. Galați 5) se află o bogată colecție de pictură, sculptură și grafică, opere aparținând unor maeștri ai artelor plastice românești.

Într-o monumentală construcție ridicată în 1864 funcționează **Palatul Cultural** care are mai multe secții.

Tot în zona centrală se află renumitul **Teatru „Maria Filotti”**, cu o sală elegantă și având în permanență un repertoriu variat, de bună calitate. An de an aici are loc concursul muzical „**Heraclea Darclee**”, deschis tinerilor interpreți din țară și din întreaga lume, de bunul lui mers ocupându-se

marea interpretă de operă Mariana Nicolescu.

În apropierea Brăilei se află **Lacul Sărat**, stațiune sezonieră aflată la o depărtare de numai 5,5 km, fiind legată de oraș cu linii de tramvai și de autobuz. Lacul are o suprafață de 172 ha, lungimea de 2 km și lățimea de 200-300 m, iar adâncimea nu depășește 1 m decât în timpul ploilor. Apa este sărată, sulfată și se folosește în tratamentul afecțiunilor aparatului locomotor și ale sistemului nervos periferic.

JUD. BUZĂU

Municipiul Buzău

Situat la limita dintre câmpie și dealuri, Buzăul este citat într-un document din 1350 și apoi de altul în 1431.

În 1486 **Radu cel Mare** înființează aici o episcopie, ca în partea a doua a sec. al XIV-lea să sufere mari distrugerii cu ocazia incursiunilor turcești.

În 1596 orașul este mistuit de flăcări și este refăcut între 1637-1654, în timpul domniei lui **Matei Basarab**, apoi cunoaște o mare dezvoltare culturală în anii domniei lui **Constantin Brâncoveanu** (1688-1714), înființându-se și o tipografie în chiliile episcopiei.

Obiectivele principale turistice se pot vizita doar într-o dimineață, ele situându-se la mică distanță una de cealaltă.

În centru se află Primăria (Piața Dacia), al cărei turn se profilează de departe; este o construcție ridicată în stil neoromânesc, în secolul trecut.

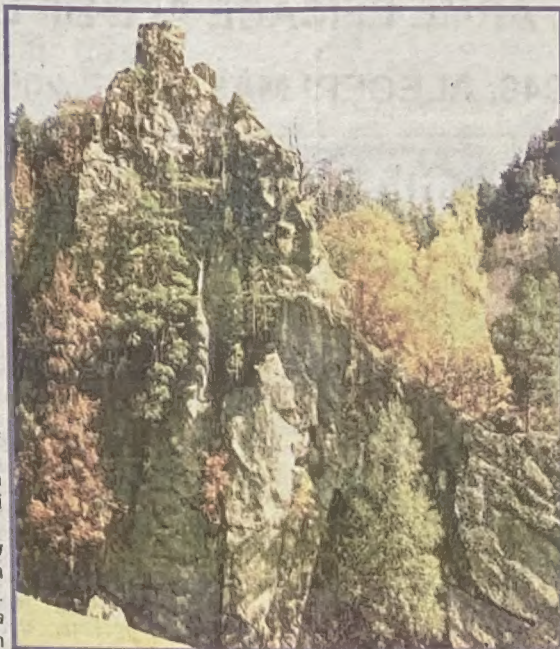
Biserica Episcopiei, cel mai interesant monument de arhitectură din Buzău, este ctitoria lui **Neagoe Basarab**, fiind refăcută peste un veac și mai bine de către **Matei Basarab**, în 1649. Slăbită de cutremur și prădată de dușmani, ea este „prenoită” de către **episcopul Chezarie** (1832-1834), care reface din temelie casele domnești și casele arhieresti, dreghe clopotnița și paraclisul „ca și cum ar fi fost din nou”.

O altă biserică, monument istoric, este „**Banu**”, clădită în 1722 și acoperită cu țigla policromă în stilul unor mănăstiri din nordul Moldovei.

Tot în Piața Dacia se află casa în care a locuit **Ion Luca Caragiale**, domiciliat temporar la Buzău, unde a condus restaurantul gării (1893-1896).

Pe str. Tenor Leonard se află casa în care a copilărit cântărețul de operă **N. Leonard** și, tot aici, casa în care s-a născut actorul **V. Maximilian**.

Muzeul de Istorie (str. Unirii 145) expune numeroase piese arheologice și

JUD. BUZĂU – AȘEZĂRILE RUPESTRE (comuna Colți)

JUD. BUZĂU – VULCANII NOROIȘI (comuna Berca)

JUD. BUZĂU – FOCUL VIU (comuna Lopătari)

documente diferite privind trecutul orașului și împrejurimilor.

Merită, dacă timpul permite, și o vizită scurtă la cimitirul orașului, aici se află două lucrări ale sculptorului de faimă mondială **C. Brâncuși**, o copie după lucrarea „**Rugăciunea**” și un bust al avocatului **Petre Stănescu** (1874-1905).

Un loc plăcut de recreere îl oferă **parcul Crâng**, frumos amenajat. În zonă se află conacul lui **Al. Marghiloman**, cunoscut om politic.

Râmnicu Sărat

Este al doilea oraș din județ, situat la poalele dealurilor de la curbura Carpaților, la jumătatea drumului dintre Buzău (33km) și Focșani (38km), într-o zonă cu podgorii vestite.

La intrarea în oraș se află o veche biserică ce datează din 1474, **Ștefan cel Mare** zidind-o în amintirea luptei pe care a dus-o în 1473 împotriva lui Radu cel Frumos pe care l-a învins. Biserica a fost refăcută de mai multe ori.

La Râmnicu Sărat au trăit (o parte a vieții lor), poetul **Cincinat Pavelescu**, poetul **Alex. Sihleanu** și scriitorul **Duliu Zamfirescu**. Tot aici s-au născut **Traian Săvulescu**, întemeietorul școlii românești de fitopatologie și arh. **Petre Antonescu**.

Monumentul reprezentativ este **Mănăstirea** cu tot complexul de clădiri. Este ctitoria lui **Mihai Cantacuzino** (1697), unchiul lui Constantin

Brâncoveanu. Decorația în piatră a portalului este opera meșterului **Mira**, același care a sculptat și portalurile neprețuite de la Mănăstirea Sinaia și de la Biserica Colțea din București, ale aceluiași ctitor. Pictura a fost realizată de renumitul zugrav **Părvu Mutu**.

În Râmnicu Sărat a funcționat o sinistru închisoare, rezervată deținuților politici. **Aici a fost întemnițat în iunie 1938 Corneliu Zelea Codreanu**, alături de o parte a elitei legionare; de aici au plecat, în noaptea de 29 noiembrie 1938, pe drumul fără întoarcere, Căpitanul, Nicadorii și Decemvirii, fiind ștrangulați apoi la marginea pădurii Tâncăbești. Și tot de aici, un an mai târziu, în noaptea de 21/22 sept. 1939, au fost duse la marginea orașului și împușcate, **13 personalități legionare**: Gh. Clime (șeful Partidului Totul Pentru Țară), Ion Banea (șeful Ardealului legionar), Gh. Istrate (șeful Frățiilor de Cruce), Al. Cantacuzino (șeful Corpului Moja-Marin), Gh. Furdui, Bănică Dobre, Nicolae Totu, M. Polihroniade, Al. C. Tell, Paul Craja, Sima Simulescu, Gh. Apostolescu (șeful garnizoanei legionare din Râmnicu Sărat), Aurel Serafim. Osemintele lor odihnesc acum în cimitirul orașului, în aceeași groapă, străjuită de o cruce de marmură pe care sunt săpate numele celor asasinați.

Acum, fosta închisoare este dărăpănată și transformată în depozit pentru diverse mărfuri.

Spectacole naturale

În jud. Buzău întâlnim un spectacol natural rar: **vulcanii noroiși** din comuna Berca, formați datorită erupțiilor de gaze din pământ, care antrenează spre suprafață nămol și apă. Cunoscuți în zonă sub denumirea de **pâcle** (Păcelele Mari și Păcelele Mici), vulcanii noroiși au aceeași structură ca și vulcanii adevărați, în interiorul lor producându-se procese similare. Altfel spus, avem de-a face cu niște **vulcani activi**, în continuă erupție, dar în miniatură, ale căror conuri nu depășesc 5-6m înălțime.

Și tot în jud. Buzău, dar în comuna Lopătari, satul Terca, în valea Slănicului, pe un deal, există așa-numitul „**foc viu**”, un fenomen natural datorat emanării de gaze naturale din pământ, care se aprind imediat în contact cu aerul și generează flăcări care ard în permanență.

Și **așezările rupestre** din comunele Colți (sat Aluniș) și Bozioru (sat Nucu) constituie alte puncte de maximă atracție, aici găsim un **complex de biserici și chilii paleo-creștine**, săpate în rocă, datând din sec. IV (Peștera Dionisie Torcătorul, Biserica Aluniș, Schitul lui Agaton ș. a.), folosite în trecut ca locuri de refugiu și de cult.

(continuare în numărul viitor)

Correspondență

ÎNSCENĂRILE, ARME EFICACE ALE DIPLOMAȚIEI (IV)

(continuare din numărul trecut)

- 1946, ALEGERI MĂSLUITE, 2009 -

Toamna anului 1946 m-a găsit în postura de elev la un liceu de elită din provincie.

Dimineața mergeam la școală, după amiaza îmi făceam tergele, iar seara plecam, împreună cu alți colegi, "la treabă", la împărțirea de manifeste și lipirea de afișe favorabile Partidului Național Țărănesc (P.N.Ț.), care, condus viguros de Iuliu Maniu, se pregătea pentru alegerile ce se apropiau rapid.

Coaliția "partidelor istorice" se completa cu Partidul Național Liberal (P.N.L.) la căma căruia se afla George Brătianu și cu Partidul Social-Democrat Român (P.S.D.R.) condus de Constantin Titel Petrescu.

În partea opusă, adică în tabăra pro-sovietică, pe lângă P.C.R. (Partidul Comunist din România - atenție: nu "român", ci "din România", așa se chema inițial, reliefând faptul că nu era al românilor), se mai aflau:

- un grup dizident din P.N.Ț. condus de Anton Alexandrescu;

- un grup dizident din P.N.L. sub îndrumarea lui Guță Tătăreanu;

- un grup dizident din P.S.D.R. condus de Ștefan Voitec.

Toate aceste adunături politice erau grupate în așa-zisul Bloc al Partidelor Democratice (B.P.D.), având ca semn electoral soarele.

Se poate adăuga că propaganda B.P.D.-ului era susținută fățiș de autoritățile aflate la conducerea țării încă din 6 martie 1945 (guvernul Petru Groza), sub tutela directă a URSS, ai cărei soldați umpleau toată țara.

Campania electorală, la care participam și noi, elevii, se acutiza pe măsură ce ziua alegerilor, adică 19 noiembrie, se apropia de soroc. Miza era uriașă, căci o victorie a B.P.D.-ului ar fi însemnat trecerea la o dictatură comunistă totală în țara noastră.

Primele rezultate, apărute după 20 noiembrie, erau foarte încurajatoare și ele se ameliorau pe măsură ce treceau orele. Majoritatea românilor se bucurau și speranța își făcea tot mai mult loc în gândurile lor. S-a vorbit chiar de o victorie categorică a partidelor istorice, cu cca. 80% din voturi favorabile,

Trăznitul a venit în noaptea de luni spre marți, mai către dimineață, când aparatele de radio au transmis un comunicat din care reieșea că, din contră, B.P.D.-ul ar fi câștigat alegerile - tot cu aprox. 80% din voturile exprimate!

Bucuria noastră, la cultcare, a fost urmată, dimineața, la trezire, de realitatea cruntă a fraudării alegerilor. După deviza "Nu contează numărul voturilor, ci doar cine le numără", la ordinul expres al lui Stalin s-au inversat rezultatele alegerilor din România fără nici o rușine și, mai ales, fără nici o opoziție din partea reprezentanților anglo-americani aflați la București în Comisia Aliată de Control. Ca singură soluție aceștia au preferat să fugă, discret, din Capitală.

Ce a urmat, se cunoaște: noaptea neagră a bolșevismului, suprapusă peste satanizarea ființei noastre naționale a continuat să ne macine zi de zi, cu rezultatele pe care le-am simțit toți pe pielea noastră.

Au trecut de atunci 63 de ani și, în seara zilei de Sf. Nicolae anul 2009, ne-am aflat iarăși (în cadrul turului 2 al alegerilor prezidențiale), într-o situație asemănătoare.

Din nou, o coaliție de partide parlamentare, încerca să producă o colitură în politica țării, mai ales în cea externă. O majoritate parlamentară (peste 66%) care propunea un prim-ministru independent, bun administrator al banului public și cu excelente relații în marile capitale (Berlin, Paris, Viena ș.a.) se confrunta cu un sistem anchilozat, mafiot, cu vădite tendințe autoritariste.

Ca și în noiembrie 1946, primele rezultate au

fost încurajatoare pentru coaliție. Deși cu diferențe mici, aceasta conducea în toate sondajele și victoria se apropia de certitudine. Și, tot ca în 1946, dimineața rezultatele au fost inversate.

Beneficiind de toate facilitățile aparatului de stat (prefecturi, primării, transporturi, serviciile secrete, ministerul de intern și cel de externe etc.), regimul autoritar a inversat, tot fără nici o jenă, rezultatele, afișând spre dimineață valori favorabile cu cca. 1%.

O mulțime de contestații înaintate la o Curte Constituțională obedientă sistemului la putere au rămas fără nici un rezultat.

Ar mai fi de menționat faptul că, așa cum n-au făcut-o în 1946, americanii nu s-au mișcat nici de data aceasta în sensul opririi fraudelor.

Dacă în 1946 au preferat să fugă de la locul faptei, de data aceasta s-au mulțumit să ne dea niște EXEMPLE CONCLUDENTE pentru a înțelege mai bine situația.

Astfel, cu 2 luni mai devreme, SUA au patronat în Afganistan alegeri așa-zise "democratice".

Concursa, tot pentru re alegerea ca președinte, Hamid Karzai (vechi angajat în SUA la "Californian Petroleum Company") alături de fostul său ministru de externe, Muhamed al Muhamed.

În primul tur fraudele la vedere au fost așa de mari, încât pentru turul doi s-a cerut o reglementare strictă a sistemului de votare.

Deoarece nu s-a întreprins nimic, contracandidatul d-lui Karzai s-a retras din cursă, iar omul americanilor a fost "real" președintele Afganistanului după formula prin care un boxeur câștigă în ring boxând doar cu umbra sa.

S-ar putea crede că americanii au practicat acest procedeu ca o metodă necesară într-o țară ocupată și aflată în plin război civil.

Eroare imensă: metoda este la fel de valabilă și pentru teritoriul SUA!

Astfel, în toamna anului 2000, dl. George W. Bush Junior a fost ales președinte al SUA prin metode asemănătoare.

Aflat în cursa electorală umăr la umăr cu un contracandidat democrat foarte apreciat (Al. Gore), rezultatul a fost decis de voturile din statul Florida. Acolo s-au numărat voturile timp de aproape 2 săptămâni și, în final, din 32.000 de voturi în plus pentru Partidul Democrat, au rămas doar 700 de voturi favorabile republicanilor d-lui Bush. În epoca electronică și a informaticii, în situația în care transmisiunile în timp real au devenit o banalitate, autorităților din Statul Florida le-au trebuit multe, multe zile ca să dea un verdict - evident favorabil d-lui Bush Junior, căci în Florida guvernator era la acea vreme ... fratele său, Jeb Bush.

Pentru războaiele pe care le-a provocat începând cu anul 2001, dl. Bush Jr. a fost reales în 2004 președinte al SUA. Diferența a făcut-o și de această dată statul Florida, tot cu fratele său guvernator, ca și statul Ohio, unde guvernator era ... un cunat de-al domniei sale.

Acestea sunt vremurile de azi. Dar să facem o mică incursiune în trecutul nu prea îndepărtat și să ne reamintim istoria necenzurată, să vedem ÎNCEPUTUL EXPANSIUNII AMERICANE:

HAVANA, 1868

Printre țările care deranjau în mod evident tendințele expansioniste se afla în special regatul Spaniei. Încă din perioada glorioasă de cuceriri și descoperiri geografice Spania rămăsese cu numeroase colonii atât în zona Oceanului Pacific, cât și în regiunea Americii Centrale (Caraimbele și împrejurimile lor).

După mai multe dispute politice limitate cu spaniolii, în primăvara anului 1898 oficialitățile SUA au adoptat brusc o poziție mai conciliantă față de autoritățile spaniole, fapt care pe iberici i-a bucurat și le-a redus chiar vigilența.

Plusând în aceeași direcție, SUA au trimis la Havana (capitala Cubei, colonie spaniolă la acea dată) o delegație oficială în scopul unei vizite de curtoazie.

Oficialii americani s-au deplasat la bordul unei nave militare impunătoare, "U.S.S. Main", un cuirasat de ultimă generație tehnologică, considerat deci port-stindardul marinei de război americane.

Odată ajunsă la Havana, delegația SUA a coborât la țarm unde a fost primită cu onoruri de oficialitățile spaniole locale.

Atât în prima zi a vizitei, cât și în noaptea care a urmat și, în continuare, în a doua zi de întâlnire diplomatică în Havana, nu s-au petrecut nici un fel de evenimente nedorite.

A urmat însă cea de a doua noapte în care vasul de război american staționa la ancoră în rada portului Havana.

Brusc, în plină noapte, două explozii formidabile au zguduit portul.

Cu două imense găuri provocate de explozii sub linia de plutire, masivul cuirasat s-a scufundat în mai puțin de două minute.

Faptele s-au petrecut atât de iute, încât 92 din cei 94 marinari aflați la bord au pierit fie în explozii, fie prin înec; 2 nu au mai fost găsiți niciodată - căci după ce și-au plasat puternicele încărcături explozive și au amorsat aprinderea lor, au dispărut cu înțeleală în întunecimea nopții.

Cercetări ulterioare făcute cu echipe de scafandri foarte competenți au atestat că:

- cele două explozii s-au produs din interiorul vasului spre exterior, în zone neprotejate de blindaj și în compartimente diferite de magazia de cărbuni;

- exploziile produse aproape simultan, pe aceeași parte a vasului, au permis apei să navălească în mari cantități, conducând rapid atât la scufundarea navei, cât și la răsturnarea ei;

- orice altă cauză a dezastrului, în afară de cele două explozii dirijate din interior de către sabotori bine instruiți, a fost eliminată.

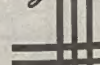
Cu toate aceste evidente, a doua zi delegația oficială americană - găzduită pe uscat - a acuzat Spania de atac premeditat asupra navei SUA.

Mai mult, în câteva ore, guvernul SUA a reluat această acuzație, considerând Spania vinovată de incident și declarând război acesteia.

Bine organizată atât terestru, dar mai ales naval, SUA și-au impus repede superioritatea militară și rând pe rând coloniile spaniole din Pacific (Hawai, Filipine) și din Caraibe și-au schimbat stăpânul.

O notă specială merită insula Cuba, devenită astfel și ea teritoriu controlat de americani: după numai 4 ani, adică în 1902, un om de paie pus de SUA ca dictator în această insulă a semnat cu americanii un act prin care o zonă importantă a insulei, numită GUANTANAMO, devenea pe veci teritoriu al Statelor Unite.

Ion Boiangiu

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ

- premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de 10 a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII DECEMBRIE: "Puteți numi câțiva ideologi legionari?"

a fost dat de Petre Vasilescu din Câmpina, 33 de ani, care a câștigat cartea "Jurnalul fericirii" - Nicolae Steinhardt.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

În primul rând trebuie menționate cărțile lui CORNELIU ZELEA-CODREANU, Fondatorul Mișcării Legionare: "Circulări și manifeste" și "Cărtica șefului de cuib" - care, deși sunt cărți scrise în principal pentru organizare și pentru necesitățile de moment ale organizației, conturează extrem de clar ideologia legionară și constituie în același timp doctrină, jaloane obligatorii pentru orice legionar. Iar cartea "Pentru legionari" (autor, de asemenea, Corneliu Zelea-Codreanu), deși este clasificată ca "memorialistică", relatând formarea și dezvoltarea Legiunii "Arhanghelul Mihail", are multe elemente de ideologie și de doctrină (cum ar fi capitolele "Câteva observațiuni asupra democrației", "Electiune, selecțiune și ereditate", "Individ, colectivitate națională, națiune", "Telul final al Neamului", "Monarhia și legea monarhiei" etc.).

(N. red.: În schimb, comandantul legionar Gh. Istrate, șeful Frățiilor de Cruce, autorul renumitei cărți "Frăția de Cruce", nu poate fi considerat ideolog legionar întrucât cartea sa se referă la strict organizare.)

(N. red.: Conform definițiilor termenilor de "ideologie" (ansamblu de idei sau credințe caracteristice unei epoci, unei societăți sau unui partid, condiționând comportamentul individual sau colectiv) și "doctrină" (învățătură, sistem, teorie; sistem încheiat de concepții, principii și teze

fundamentale prin care se exprimă o anumită orientare în domeniul filosofic, politic etc.), singurul doctrinar al Mișcării Legionare este Fondatorul acesteia; ceilalți autori legionari sunt ideologi sau memorialiști.)

Apoi, printre cei mai de seamă ideologi legionari se numără:

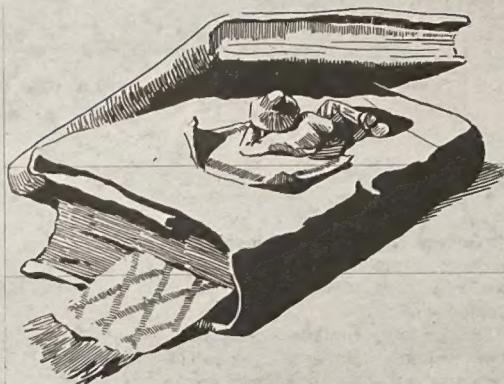
- comandantul legionar economist CONSTANTIN PAPANACE, unul dintre colaboratorii apropiați ai Căpitanului (cel mai prolific autor de cărți: "Stilul legionar de luptă", "Mișcarea Legionară înainte și după moartea Căpitanului", "Orientări politice din primul și al doilea exil, 1939 - 1940, 1941 - 1945", "M. Eminescu, un mare precursor al legionarismului", "Cazul Horia Sima și Mișcarea Legionară" ș. a.),

- comandantul legionar al Bunei Vestiri avocat VASILE MARIN (culegerea de articole intitulată "Crez de generație"),

- comandantul legionar medic și avocat ION BANEĂ, șeful Ardealului legionar ("Rânduri către generația noastră", "Căpitanul"),

- comandantul legionar al Bunei Vestiri doctor avocat ION MOȚA (culegerea de articole "Crani de lemn"),

- comandantul legionar al Bunei Vestiri doctor avocat și diplomat ALECU CANTACUZINO (culegere de articole: "Cine suntem", "Românismul nostru", "Românul de mâine", "Pentru Hristos" ș. a.),

- legionarul teolog GH. RACOVEANU ("Biserica și Mișcarea Legionară"),

- preotul instructor legionar ILIE IMBRESCU ("Biserica și Mișcarea Legionară"),

- comandant legionar avocat VICTOR GÂRCINEANU ("Din lumea legionară"),

(N. red.: Și profesorul poet și comandant legionar RADU GYR poate fi considerat ideolog legionar, numai că s-a exprimat în versuri. A avut și o serie de conferințe de ideologie legionară.)

Și medicul legionar Șerban Milcoveanu, printre numeroasele sale volume memorialistice, cu tematică legionară, a scris și cartea "Corneliu Zelea-Codreanu - altceva decât Horia Sima" care este o carte de ideologie întrucât analizează și explică diferența între Șeful Mișcării și epigonul lui, între legionarism și un simulacru.)

Nu am inclus în această listă și autorii de memorii legionare (comandanții legionari Virgil Ionescu, Ion Dumitrescu-Borșa, Nicolae Amăutu, Bănică Dobre, Niculae Totu, Dumitru Banea, Viorel Trifa, instructorul legionar Nae Tudorică, legionarii Nelu Mânzatu, Radu Budișteanu, Tudor Cucu, Mardarie Popinciuc și mulți alții), întrucât, deși sunt importanți, nu se încadrează în categoria "ideologi", ci, cum am mai spus, în categoria mult mai (chiar dacă memoriile lor au și elemente de ideologie).

ÎNTREBAREA LUNII IANUARIE: În ce constă eroarea teoriei evoluționiste a lui Darwin (conform căreia oamenii ar fi evoluat din maimuță)?

PREMIU: "Când pietrele vorbesc" - ieromonah Savatie Baștovoi.

VACCIN ANTIGRIPĂ sau ATENTAT LA VIAȚĂ

(continuare din pag. 6)

Prin ce metode transmite porcul omului acest virus?? Am înțeles că noi luăm boala de la oameni, dar omul cum a luat-o de la porc? S-a pupat cu el pe botic? Și dacă s-a pupat pe botic cu el, virusul suferise deja mutații genetice pentru a se transmite omului?

Nimeni nu a avut curaj până acum să facă asemenea afirmații, pentru că suntem în stadiul în care se minte prin omisiune, astfel încât la viitoarele procese intentate de viitoarele victime (sau de - Doamne ferește! - urmașii acestora), nimeni să nu aibă nici o responsabilitate față de nimeni!

Purtătorul de cuvânt al Institutului Cantacuzino, dr. Mircea Panait, declara, în aug. 2009, în "România liberă":

"Un specialist mai bun în gripa porcină decât d-na dr. Emilia Lupescu nu există în România. Dumneaei are o experiență în domeniu de 30 de ani".

Păi să-i dăm cuvântul doamnei doctor specialist:

"Formele de manifestare ale acestei boli sunt ușoare, iar un organism sănătos ar trebui să depășească fără probleme acest episod".

De ce este nevoie de vaccin atunci?

Aha: nu este nevoie nici dacă acest vaccin ar fi perfect curat!

Dacă vă gândiți, totuși, la moartea actorului Tony Teuceanu, mediatizată prin prezentarea unei cauze mincinoase a decesului, moarte care a provocat o adevărată isterie și mutație mentală în rândul populației noastre ce a dat fuga să se injecteze, ei bine, atunci vă voi răspunde că actorul, pe fondul unui sistem imunitar scăzut, a murit de boala plămânului alb și de complicațiile suferite în urma contactării unui virus de la aparatele de ventilație din spital! Faptul că a contactat acest virus de la respectivele aparate de ventilație a fost dezvăluit familiei sale de către doi doctori care îl aveau în grijă, cu două zile înaintea morții sale. Ulterior nu s-a mai suflat o vorbă!

Ba, mai mult, fratele său, Paul Teuceanu a acuzat public autoritățile că s-au folosit de cazul morții fratelui său, pentru a manipula grosolan populația României.

Și culmea, deși este declarat la TV că decedat din cauza AH1N1, pe certificatul de deces al lui Tony Teuceanu nu figurează acest virus ca fiind cauza morții sale!

Obișnuți-vă ca, de acum înainte, zeci de decese de toate naturile și felurile să fie catalogate, dacă au vreo legătură cu sistemul respirator, ca decese cauzate de gripa porcină, sau gripa nouă, sau AH1N - că nici ei nu mai știu cum s-o numească!

Și în timp ce panica este băgată în popoare prin intermediul televizoarelor cu care s-au făcut și revoluții, în Belgia oficialitățile au solicitat primarilor de pe întreg teritoriul țării respective să pregătească cimitirele și să sape un anumit număr de morminte în avans pentru eventualitatea în care bla-bla-bla!

Toate cu ajutorul neprețuit al televizoarelor și mass mediei aservite sau pline de idioți utili.

Adăugăm la imaginea mormintelor goale și pe cea a oamenilor care umblă cu cârpița aceea penibilă pe gură, și Apocalipsa a venit deja!

"Fuga la vaccin, că murim!", "Stocurile sunt limitate, deci nu o să supraviețuiți toți!", urlă propaganda în televizoare!

Recomand spălarea pe mâini cu săpun cât mai frecventă (metodă "revoluționară" datorită căreia, de 20 de ani, eu personal nu mai fac nici un fel de gripă sau viroză): în acest mod sunteți feriți 98% de contactarea oricărei forme de gripă pregătită în laboratoarele iluminatelor și aruncată apoi în sânul populației, gripă ale cărei singure două roluri sunt următoarele: primul, de a aduce niște bani frumoși în buzunarele lanțurilor farmaceutice și al doilea, de a băga spaima în populație, conturând un scenariu bine stabilit, cu ajutorul ignoranței semenilor noștri.

(continuare în numărul viitor)

Revista se difuzează la nivel național, la diverse chioșcuri de ziare, printre care și "Acces", în BUCUREȘTI, în toate reședințele de județ, precum și în alte localități.

ABONAMENTE PE ADRESA:

NICADOR ZELEA-CODREANU
STR. BANUL DUMITRACHE NR. 35
SECT. 2, BUCUREȘTI, Tel.: (021) 2425471
Prețul unui abonament pt. anul 2010
- 50 RON pentru țară (București și provincie);
- 70 RON pentru Europa;
- 130 RON pentru Canada, SUA, Australia.

George Negrea – Zimnicea: Aveți perfectă dreptate: "Râul se adună din pârâieșe, încet, și poate deveni fluviu. Contează pârâieșele..."!

Bucur Ion – Timișoara: Anschluss (din limba germană) înseamnă "reunire": se avea în vedere unirea celor două state germane, Germania și Austria, într-un singur stat. Anschluss-ul a fost interzis printr-un articol special al Tratatului de pace de la Versailles (1919), căruia Hitler i s-a împotrivit. Cel de-al III-lea Reich (din limba germană, "cel de-al III-lea Imperiu"): a fost o altă denumire a Germaniei naziste. În concepția fuhrerului (conducătorului) german, Hitler, primul imperiu a fost cel medieval fondat de către Frederic al II-lea Barbarossa; al doilea – cel fondat de către Otto von Bismarck, iar cel de-al treilea – cel nazist. Adolf Hitler a fost pe front (sunteți greșit informat că nu): în timpul primului război mondial a plecat voluntar pe front (nu în armata Austro-Ungariei, al cărei cetățean era, ci în cea germană, deoarece detesta monarhia habsburgică și împărțea ideile pan-germanismului), fiind decorat cu câteva cruci de fier (distingție pentru vitejie în armata germană, care se decerna numai în cazuri excepționale) și a ajuns până la gradul de ofițer.

Nicoleta Pascu – Drobeta Tr. Severin: Cultul eroilor face parte nu numai din tradiția legionară, ci și din cea românească, așa cum face parte și pomenirea celor dragi trecuți în veșnicie. De aceea au existat atâtea eroi și martiri legionari, pentru că există garanția morală că nu vor fi uitați nici măcar după moarte.

Șerban Badiu – Baia Mare: Între noțiunea de "legionar" și cea de "membru al Mișcării Legionare" este o mare diferență: pentru a deveni legionar este obligatoriu un stagiul de 3 ani într-un cuib legionar, timp în care cel ce dorește să devină legionar trebuie să-și însușească doctrina legionară și să facă dovada anumitor calități: corectitudine (față de toți, chiar față de adversari), înțelepciune, curaj, muncă, devotament pentru naționalismul românesc, credință în Dumnezeu, loialitate etc.

Traian Dima – Giurgiu: Mișcarea naționalistă finlandeză, Lapua, a fost creată ca reacție la șirul de evenimente cu efecte pernicioase pentru statul finlandez. E considerată ca "o formă finlandeză de fascism" pentru că a fost o organizație de origine rurală, naționalistă și conservatoare, dirijată împotriva formațiilor comuniste și de extremă stângă social-democrată. Este puțin cunoscut faptul că și în Finlanda a avut loc un război civil, imediat după primul război mondial, ca și în Spania anilor 30, și tot între comuniști și naționaliști. Și în Finlanda, ca și în Spania, au câștigat naționaliștii. Un război civil declanșat de radicalii din partidul social-democrat a dus la formarea gărzilor roșii care, în prima fază a luptelor, au reușit să ocupe Helsinki, să constituie un guvern revoluționar bolșevizat și să controleze partea sudică a țării, cea mai industrializată și urbanizată. Acesta a fost momentul în care a intrat în istoria Finlandei generalul Carl von Mannerheim, organizatorul și comandatul Gărzii Civice Naționale, care a preluat comanda trupelor naționaliste, a eliberat Helsinkiul, i-a înfrânt pe comuniști și apoi a stabilit țara.

Crășan Iordache – Brașov: Ne reproșați "cultul personalității" (Căpitanului)? Așa cum țărâniștii se definesc prin Maniu, așa cum liberalii se raportează mereu la Brătienii, noi ne definim prin Corneliu Zelea Codreanu, nimic mai firesc! Este Fondatorul Mișcării Legionare, el a creat doctrina legionară, iar noi suntem legionari. A trăit conform principiilor enunțate, fără nici-un compromis, putând fi luat, fără rezerve, ca model creștin și naționalist. O precizare deloc neglijabilă:

Corneliu Zelea Codreanu s-a opus mereu cultului personalității, fiind de o modestie ieșită din comun, dar legionarii l-au elogiât mereu prin vorbă și faptă.

Grig Velicu – Slatina: Nicolae Steinhardt nu a fost legionar, am oferit ca premiu o carte scrisă de acesta pentru că este cu adevărat bună, având darul de a mișca și sufletele cele mai împletite, are stil și învățăminte deosebite din închisoare, intercalate cu amintiri din perioada interbelică. Ca premiu la concurs oferim nu numai cărți legionare, ci orice carte naționalistă și/sau creștină. Steinhardt a fost închis la Aiud, cu legionarii, deși era evreu (fiind prieten cu Const. Noical, atunci când acesta a fost internat, a fost condamnat și Steinhardt, pentru că nu a vrut să-și trădeze prietenul și a refuzat colaborarea cu Securitatea), și a putut astfel să-l observe pe legionari pe viu, clipă de clipă, în final fiind cucerit de idealurile și comportamentul lor; când a ieșit din închisoare, s-a creștinat, iar

mai târziu s-a și călugărit; nu a devenit însă și legionar, așa cum exagerează unii (nici nu avea cum să activeze în timpul regimului comunist, și nici la mănăstire)!

Ilie Orevceanu – Câmpulung Moldovenesc: Misiunea Ortodoxă Română a fost creată la 15 aug. 1941, cu rolul de a recreștina zona dintre Nistru și Bug, pentru că sub administrația românească funcționa doar o singură biserică ortodoxă (la Odessa). Primul șef al M.O.R. a fost arhimandritul Iuliu Scriban, apoi Antim Nica și apoi mitropolitul Puiu Visarion. Antim Nica a avut mult de pățimit pentru crezul său legionar și pentru articolele scrise în revistele "Transnistria creștină" și "Glasul Nistrului", iar Puiu Visarion a fost condamnat la moarte de comuniști în 1948 - din fericire, în contumacie.

Gabriel Preda – Tg. Mureș: Într-adevăr, în preajma alegerilor din 1937, Căpitanul a încheiat un pact de neagresiune electorală; ce vedeți rău sau "compromițător" în asta? Pactul a fost încheiat cu Partidul Național Țărănesc condus de Iuliu Maniu împotriva fraudării alegerilor practicate de liberali sub amenințarea băței, la propriu. La pactul dintre partidul "Totul Pentru Țară" și PNT au aderat, ulterior, și Partidul Țărănesc radical al lui Grigore Iulian, Partidul Agrarian condus de C-tin Argetoianu, precum și gruparea Gh. Brătianu, disidentă a Partidului Liberal, și chiar și Blocul evreiesc condus de Willy Filderman, toți aceștia fiind exasperați de numărarea incorectă a voturilor de către partidul aflat la guvernare (liberalii lui Tătăreșcu); aceștia, oricum, nu s-ar fi aflat la prima lor fraudă... De altfel, au și reușit să fure din voturile legionarilor (conform mărturiei lui Eugen Cristescu, șeful Serviciului de Informații, la procesul din 1946)...

Vladimir Ponta – Brad: "Serviciul Mondial" la care vă referiți - la care al cărui congres, din 1934, a participat și Ion Moța - era un fel de *contramasonerie*; avea semnificația unui birou internațional de contrainformații privind activitățile iudaismului din lume, pentru apărarea creștinismului și lămurirea celor dezinformați, indiferent de statul cărui aparțineau. Era adversar al liberalismului religios și fusese înființat în 1933, de col. pensionar Fleischhauer.

Mulțumim tuturor celor care ne-au felicitat cu ocazia Crăciunului și a Anului Nou, rugându-i, totodată, să pună umărul alături de noi - fiecare după dorință și după puteri, astfel încât să nu le simțim prezența doar la sărbători și la comemorări.

Nicoleta Codrin

Redactor șef:

Periodic editat de "ACȚIUNEA ROMÂNĂ"

ISSN 1583-9311

Nicoleta Codrin

Colegiul de redacție:

Emilian Ghika, Ștefan Buzescu, Ionuț Moraru, Corneliu Mihai, Ștefan Hâncu

Relații
cu publicul:

Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, București - Vinerea, orele 15-17
(zona Cîrcului - inters. cu Ștefan cel Mare, colț cu str. V. Lascăr)

Tel.: (021) 2425471 sau 0745 074493

e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

